

შირაკი

SHIRAKI

www.open.ge

გამოქვეყნდა 1937 წლიდან

დედაქალაქისთვის მუნიციპალიტეტის გახადება

№45 (9.610)

23-30 ნოემბერი 2013 წელი

ფასი: 50 თეთრი

ყოველკვირეული გამოცემა

პარლამენტმა საქართველოს ახალი მთავრობა დაამტკიცა

ირაკლი ლაშვილის მთავრობაში ყველა სხვა მინისტრი უცვლელი დარჩა. მინისტრთა კაბინეტი ასე გამოიყურება: საგარეო საქმეთა მინისტრი მაია ფანჯიკიძე; თავდაცვის მინისტრი ირაკლი ალასანიასი; იუსტიციის მინისტრი თეა წულუკიანი; შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრი დავით სერგეენკო; ფინანსთა მინისტრი ნოდარ ხადური, სასაგარეო ურთიერთობების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების საკითხთა მინისტრი სოზარ სუბარი; ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების მინისტრი გიორგი კვიციანი; განათლებისა და მეცნიერების მინისტრი თამარ სანიკიძე; გარემოს დაცვის მინისტრი ხათუნა გოგალაძე; რეგიონული განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის მინისტრი დავით ნარმანიასი; სპორტისა და ახალგაზრდობის საქმეთა მინისტრი ლევან ყიფიანი; კულტურის მინისტრი გურამ ოდიშარია; ენერჯეტიკის მინისტრი კახი კალაძე; ოკუპირებული ტერიტორიებიდან იძულებით გადაადგილებულ პირთა, განსახლებისა და ლტოლვილთა მინისტრი დავით დარაბევიძე; სოფლის მეურნეობის მინისტრი შალვა ფიფია; დიასპორის საკითხებში სახელმწიფო მინისტრი კონსტანტინე სურგულაძე; სახელმწიფო მინისტრი ევროპულ და ევროატლანტიკურ სტრუქტურებში ინტეგრაციის საკითხებში ალექსი პეტრიაშვილი; სახელმწიფო მინისტრი რეინტეგრაციის საკითხებში პაატა ზაქარეიშვილი.

მთავრობისთვის ნდობის გამოცხადების თაობაზე პარლამენტის მიერ მიღებულ დადგენილებას ხელი პარლამენტის თავმჯდომარე დავით უსუფაშვილმა მოაწერა. დოკუმენტი პრეზიდენტს გადაეგზავნა.

საქართველოს პარლამენტმა მთავრობას და მის მიერ წარდგენილ სამთავრობო პროგრამას კენჭისყრის შედეგით - 93 მომხრე, 19 წინააღმდეგი, ნდობა გამოუცხადა. მინისტრობის კანდიდატების მოსმენები პარლამენტში კომიტეტების და უმრავლესობა-უმცირესობის ფორმატში მიმდინარეობდა, შემდეგ კი პროცესი რიგგარეშე სხდომაზე გაგრძელდა.

კონსტიტუციის ახალი დებულებების ამოქმედებისთანავე დაკავშირებით, მთავრობამ უფლებამოსილება ახალი პრეზიდენტის მიერ ფიცის დადების მომენტიდან მოიხსნა.

საქართველოს პრემიერ-მინისტრის პოსტზე ბიძინა ივანიშვილი შს ყოფილმა მინისტრმა ირაკლი ლარიაშვილმა ჩაანაცვლა, შს მინისტრად კი შსს თბილისის მთავარი სამმართველოს ყოფილი უფროსი ალექსანდრე ჭიკაიძე დაინიშნა.

საქართველოს პრემიერ-მინისტრის პოსტზე ბიძინა ივანიშვილი შს ყოფილმა მინისტრმა ირაკლი ლარიაშვილმა ჩაანაცვლა, შს მინისტრად კი შსს თბილისის მთავარი სამმართველოს ყოფილი უფროსი ალექსანდრე ჭიკაიძე დაინიშნა.

ბიძინა ივანიშვილის ღია წერილი

ბიძინა ივანიშვილი ღია წერილს აპრეტლებს, რომელსაც უცვლელად გთავაზობთ: „ამ წერილით იმ ერთადერთ კითხვას მინდა გავცე პასუხი, რომელიც პოლიტიკიდან წასვლის შესახებ ჩემს განცხადებას მოჰყვა. ქართული, ევროპული და ამერიკული საზოგადოების ერთ ნაწილს გაუჩნდა კითხვა - ხომ არ ვაპირებ კულუარულად ვმართო ქვეყანა. ბევრი აბსურდული ბრალდება ისმოდა ჩემ მიმართ მაშინაც, როდესაც პოლიტიკაში შემოვიდი. რას არ მატარებდნენ - კრემლის აგენტობით დანყებულებით, საარჩევნოდ მაცვივრების დარღვევებით დამთავრებული. აღარაფერს ვამბობ ისეთ სიცრუეზე, თითქოს პოლიტიკაში საკუთარი ქონების გადასარჩენად მოვედი ან დიდი ჰესების ხელში ჩაგდება მინდოდა. და ახლა, როცა უკვე პოლიტიკიდან წავედი, მინდა ვუპასუხო იმ ბოლო აბსურდს, რომ თითქოს კულუარებიდან მინდა ვმართო ქვეყანა და გავლენა მოვახდინო ხელისუფლებაზე. და როცა გავლენაზე მიანიშნებენ, სამწუხაროდ, მხოლოდ უარყოფით კონტექსტს გულისხმობენ. მთელი ჩემი ცხოვრებით, მთელი ჩემი ბიოგრაფიით მე დავამტკიცე, რომ უკადრისი არასოდეს არაფერი ჩამიდგინა. ჩემი ცხოვრების უდიდესი ნაწილი რუსეთში მომინია ყოფნა და საქმიანობა. ეს, მართლაც, ურთულესი პერიოდი იყო, ბიზნესი ძალიან სწრაფი ტემპით ვითარდებოდა, ძალიან მოკლე დროში უამრავი საკუთრება გაცა და ხშირად ეს უხეშ ფორმებსაც იღებდა. რთული იყო ასეთ ვითარებაში გამჭვირვალე და კანონიერი ბიზნესის კეთება. და მიუხედავად ამისა, ჩემი ბიზნესი იყო სრულიად სამაგალითო და გამჭვირვალე. ბევრს ეცადნენ, ბევრი ეძებეს ოპონენტებმა, მათ შორის უცხოელებმაც, მაგრამ ვერც ერთი შავი ლაქა ვერ იპოვეს ჩემს ბიზნესში. მე არააბრუნებულ კანონი არ დამირღვევია არასდროს, კონტრაქტიც კი არ მომიშლია, მეტიც, სიტყვაც არ გამიტყვია. ჩემი რუსეთში საქმიანობის 20-წლიან პერიოდზე ყველა კითხვას გავეცე პასუხი ერთ-ერთ ყველაზე გავლენიან გამოცემაში, „ვედომოსტში“. ეს იყო ერთადერთი ინტერვიუ, რომელიც პოლიტიკაში მოსვლამდე მივეცი. ყველა დაინტერესებულ პირს შეუძლია ნახოს და თავად დარწმუნდეს, როგორი რეპუტაცია მქონდა რუსეთში და ბიზნესრეგულაციებში (იხ. ლინკები ქართულ, რუსულ და ინგლისურ ენებზე). ჩემი ცხოვრების მთავარი ხელწერა არის აბსოლუტური გამჭვირვალობა. ასე ვიყავი ბიზნესში და ასეთივე ვიყავი პოლიტიკაშიც. როდესაც 2003 წლის შემდეგ ჩვენს ქვეყანაში ახალი ხელისუფლება მოვიდა, მე მათ კონსულტაციას ვუწევდი მათივე თხოვნით, 3 წლის განმავლობაში სააკაშვილს მრავალჯერ შევხვდი, ცხადია, ყოველთვის მისივე სურვილით. (გაგრძელება გვ. 3)

საარჩევნოდ მაცვივრების დარღვევებით დამთავრებული. აღარაფერს ვამბობ ისეთ სიცრუეზე, თითქოს პოლიტიკაში საკუთარი ქონების გადასარჩენად მოვედი ან დიდი ჰესების ხელში ჩაგდება მინდოდა. და ახლა, როცა უკვე პოლიტიკიდან წავედი, მინდა ვუპასუხო იმ ბოლო აბსურდს, რომ თითქოს კულუარებიდან მინდა ვმართო ქვეყანა და გავლენა მოვახდინო ხელისუფლებაზე. და როცა გავლენაზე მიანიშნებენ, სამწუხაროდ, მხოლოდ უარყოფით კონტექსტს გულისხმობენ. მთელი ჩემი ცხოვრებით, მთელი ჩემი ბიოგრაფიით მე დავამტკიცე, რომ უკადრისი არასოდეს არაფერი ჩამიდგინა. ჩემი ცხოვრების უდიდესი ნაწილი რუსეთში მომინია ყოფნა და საქმიანობა. ეს, მართლაც, ურთულესი პერიოდი იყო, ბიზნესი ძალიან სწრაფი ტემპით ვითარდებოდა, ძალიან მოკლე დროში უამრავი საკუთრება გაცა და ხშირად ეს უხეშ ფორმებსაც იღებდა. რთული იყო ასეთ ვითარებაში გამჭვირვალე და კანონიერი ბიზნესის კეთება. და მიუხედავად ამისა, ჩემი ბიზნესი იყო სრულიად სამაგალითო და გამჭვირვალე. ბევრს ეცადნენ, ბევრი ეძებეს ოპონენტებმა, მათ შორის უცხოელებმაც, მაგრამ ვერც ერთი შავი ლაქა ვერ იპოვეს ჩემს ბიზნესში. მე არააბრუნებულ კანონი არ დამირღვევია არასდროს, კონტრაქტიც კი არ მომიშლია, მეტიც, სიტყვაც არ გამიტყვია. ჩემი რუსეთში საქმიანობის 20-წლიან პერიოდზე ყველა კითხვას გავეცე პასუხი ერთ-ერთ ყველაზე გავლენიან გამოცემაში, „ვედომოსტში“. ეს იყო ერთადერთი ინტერვიუ, რომელიც პოლიტიკაში მოსვლამდე მივეცი. ყველა დაინტერესებულ პირს შეუძლია ნახოს და თავად დარწმუნდეს, როგორი რეპუტაცია მქონდა რუსეთში და ბიზნესრეგულაციებში (იხ. ლინკები ქართულ, რუსულ და ინგლისურ ენებზე). ჩემი ცხოვრების მთავარი ხელწერა არის აბსოლუტური გამჭვირვალობა. ასე ვიყავი ბიზნესში და ასეთივე ვიყავი პოლიტიკაშიც. როდესაც 2003 წლის შემდეგ ჩვენს ქვეყანაში ახალი ხელისუფლება მოვიდა, მე მათ კონსულტაციას ვუწევდი მათივე თხოვნით, 3 წლის განმავლობაში სააკაშვილს მრავალჯერ შევხვდი, ცხადია, ყოველთვის მისივე სურვილით. (გაგრძელება გვ. 3)

საარჩევნოდ მაცვივრების დარღვევებით დამთავრებული. აღარაფერს ვამბობ ისეთ სიცრუეზე, თითქოს პოლიტიკაში საკუთარი ქონების გადასარჩენად მოვედი ან დიდი ჰესების ხელში ჩაგდება მინდოდა. და ახლა, როცა უკვე პოლიტიკიდან წავედი, მინდა ვუპასუხო იმ ბოლო აბსურდს, რომ თითქოს კულუარებიდან მინდა ვმართო ქვეყანა და გავლენა მოვახდინო ხელისუფლებაზე. და როცა გავლენაზე მიანიშნებენ, სამწუხაროდ, მხოლოდ უარყოფით კონტექსტს გულისხმობენ. მთელი ჩემი ცხოვრებით, მთელი ჩემი ბიოგრაფიით მე დავამტკიცე, რომ უკადრისი არასოდეს არაფერი ჩამიდგინა. ჩემი ცხოვრების უდიდესი ნაწილი რუსეთში მომინია ყოფნა და საქმიანობა. ეს, მართლაც, ურთულესი პერიოდი იყო, ბიზნესი ძალიან სწრაფი ტემპით ვითარდებოდა, ძალიან მოკლე დროში უამრავი საკუთრება გაცა და ხშირად ეს უხეშ ფორმებსაც იღებდა. რთული იყო ასეთ ვითარებაში გამჭვირვალე და კანონიერი ბიზნესის კეთება. და მიუხედავად ამისა, ჩემი ბიზნესი იყო სრულიად სამაგალითო და გამჭვირვალე. ბევრს ეცადნენ, ბევრი ეძებეს ოპონენტებმა, მათ შორის უცხოელებმაც, მაგრამ ვერც ერთი შავი ლაქა ვერ იპოვეს ჩემს ბიზნესში. მე არააბრუნებულ კანონი არ დამირღვევია არასდროს, კონტრაქტიც კი არ მომიშლია, მეტიც, სიტყვაც არ გამიტყვია. ჩემი რუსეთში საქმიანობის 20-წლიან პერიოდზე ყველა კითხვას გავეცე პასუხი ერთ-ერთ ყველაზე გავლენიან გამოცემაში, „ვედომოსტში“. ეს იყო ერთადერთი ინტერვიუ, რომელიც პოლიტიკაში მოსვლამდე მივეცი. ყველა დაინტერესებულ პირს შეუძლია ნახოს და თავად დარწმუნდეს, როგორი რეპუტაცია მქონდა რუსეთში და ბიზნესრეგულაციებში (იხ. ლინკები ქართულ, რუსულ და ინგლისურ ენებზე). ჩემი ცხოვრების მთავარი ხელწერა არის აბსოლუტური გამჭვირვალობა. ასე ვიყავი ბიზნესში და ასეთივე ვიყავი პოლიტიკაშიც. როდესაც 2003 წლის შემდეგ ჩვენს ქვეყანაში ახალი ხელისუფლება მოვიდა, მე მათ კონსულტაციას ვუწევდი მათივე თხოვნით, 3 წლის განმავლობაში სააკაშვილს მრავალჯერ შევხვდი, ცხადია, ყოველთვის მისივე სურვილით. (გაგრძელება გვ. 3)

ექსპირატორი ბრძოლას აბრძოლებს

მმ. 5

კოვანია „აღიოს“ დედოფლისწყაროს საგაღიხინო ცენტრი ჩამოერთვა

მმ. 3

დაუსპი კითხვა გამგებელს

მმ. 8

1 დეკემბერს 17:30 საათზე

ყველაზე სადღო წყარო დედოფლისწყაროში მიმდინარე მოვლანების შესახებ!

- ახალი ინფორმაცია
- საბარათლებრივი აქტები
- აუქციონი
- ტენდერი - ყველაფერი
- მხოლოდ ჩვენთან!

ის, რასაც სხვაგან ვერ ნაიპოვებთ!

www.dedoplistskaro.ge

კომპანია „ადითს“ დედოფლისწყაროს სამედიცინო ცენტრი ჩამოერთვა

რამდენიმე დღის წინ ჰოსპიტალურ ქსელ „ადითს“ 8 საავადმყოფო ჩამოერთვა და სახელმწიფოს დაუბრუნდა. მათ შორის არის დედოფლისწყაროს სამედიცინო ცენტრი. ჯანდაცვის სამინისტროს ინფორმაციით, კომპანიას ხელშეკრულება დაკისრებული ვალდებულებების შეუსრულებლობის გამო შეუწყდა.

„მათ ჰქონდათ ვალდებულება, რომ საავადმყოფოებში სამედიცინო ინფრასტრუქტურა გაეუმჯობესებინათ და მომხმარებლისთვის სერვისების მინორების უწყვეტობის უზრუნველყოფა მოეხდინათ. მათ აღებული ჰქონდათ ვალდებულება, რომ საავადმყოფოები აღჭურვილი იქნებოდა თანამედროვე სტანდარტების შესაბამისად და დასაქმებული იქნებოდა ხალხი, მათ კი ამ პროექტში არანაირი ინვესტიცია არ ჩაუდიათ“, - განაცხა-

და ჯანდაცვის მინისტრის მოადგილე დიტო მახათაძემ. ისრაელის სამედიცინო კომპანია „აიჰოპის“ შვილობილი ჰოსპიტალების ქსელი „ადითს“ საავადმყოფოების მენეჯმენტს ახორციელებდა. საავადმყოფოები მის მფლობელობაში 2010 წელს, საქართველოს ჯანდაცვის სამინისტროს მიერ გამოცხადებულ ტენდერში გამარჯვების საფუძველზე გადავიდა.

დედოფლისწყაროს სამედიცინო ცენტრის ექიმები ჰოსპიტალურ ქსელ „ადითს“ წინააღმდეგ სასამართლოში სარჩელის შეტანას აპირებენ. როგორც გაზეთ „შირაქს“ საავადმყოფოს დირექტორმა ხათუნა აგლაძემ განუცხადა, 2013 წლის თებერვლის შემდეგ, საავადმყოფოს 80—მდე თანამშრომელს ხელფასი არ აუღია. მისი თქმით, ხელფასების გაცემის მოთხოვნით

კომპანია „ადითს“ ხელმძღვანელობას არაერთხელ მიმართეს, თუმცა უშედეგოდ.

„თებერვლიდან 20 სექტემბრამდე დაფინანსება არ მიგვიღია. სამედიცინო სამსახურის წარმომადგენლებთან ერთად გამზადებული გვაქვს სარჩელი, რომელსაც სასამართლოში შევიტანთ „ადითს“ წინააღმდეგ. სამედიცინო დაწესებულებებს ახლა უკვე ჯანდაცვის სამინისტროს მიერ შექმნილი შპს რეგიონული ჯანდაცვის ცენტრი მართავს“, - განაცხადა ხათუნა აგლაძემ.

ისრაელის სამედიცინო კომპანია „აიჰოპის“ შვილობილი ჰოსპიტალების ქსელი „ადითს“ საავადმყოფოების მენეჯმენტს ახორციე-

საავადმყოფოები მის მფლობელობაში 2010 წელს, საქართველოს ჯანდაცვის სამინისტროს მიერ გამოცხადებულ ტენდერში გამარჯვების

საფუძველზე გადავიდა. სამინისტროს ცნობით, „ადითს“ რვავე დაწესებულება იპოთეკით აქვს დატვირთული.

ბიძინა ივანიშვილის ღია ჭერილი

(პირველი გვერდიდან)
ვერც სააკაშვილი და ვერც მისი გუნდის რომელიმე წევრი ვერ გაიხსენებს ერთ შემთხვევასაც კი, როდესაც მე მათ რამე პირადი თხოვნით მიემართე ან პირადი ინტერესების გამო შევხვდი. მე მათ ყოველთვის ისეთ რჩევებს ვაძლევდი, რომლებიც ჩემს ქვეყანას, ჩემს სახელმწიფოს სჭირდებოდა და არა პირადად მე.

ჩემი ინიციატივით იმ ფონდს ვაფინანსებდი, რომელიც ორნახევარ წელზე მეტხანს მთელ მთავრობასა და პარლამენტს ხელფასებს უხდიდა, რათა ქვეყანა კორუფციის ჭაობიდან ამოსულიყო და ევროპული განვითარების გზას დადგომოდა.

რჩევებს ვაძლევდი მერაბიშვილსაც, ვეხმარებოდი პოლიციას პატრულის მანქანების ყიდვაში და არაერთხელ შემთხვევაში - იარაღის შეძენაში. ვეხმარებოდი ჯარს, ვაშენებდით ყაზარმებს, ვყიდულობდით ტანსაცმელს ჯარისკაცებისთვის. და იქაც მქონდა პრინციპული პოზიცია, რომ ამ დახმარებით არ ეყიდათ იარაღი.

მე არასდროს მიმიღია მონაწილეობა რომელიმე მინისტრის ან პრემიერ-მინისტრის დანიშვნაში. თავს ვარიდებდი და არ ვერეოდი ამ საქმეში. ანუ მაშინ, როდესაც არ ვიყავი საჯარო ფიგურა და მართლაც „კულუარებიდან“ მქონდა

ურთიერთობა ხელისუფლების უმაღლეს წრეებთან, ფაქტია, რომ არ მომიწოდებია „კულუარებიდან მართვა“.

პოლიტიკაში ორწლიანი მოღვაწეობისას ჩამოვყალიბეთ გუნდი, რომელიც კარგად მიცნობს, უამრავი ადამიანი გავიცანი, უამრავს დაუმეგობრდი, ძალიან ბევრი ხშირად მაკრიტიკებს კიდევ, თუმცა ვერავინ იტყვის, რომ მე ორმაგი სტანდარტით ვცხოვრობ და ვმუშაობ. ერთ ეპიზოდსაც კი ვერ გაიხსენებს ვერავინ, რომ მე რაღაც კულუარულ თამაშებში ვერთვებოდი. პირიქით, ზოგჯერ ჩემივე გუნდის წევრები სწორედ „კულუარებში“ მაკრიტიკებდნენ პოლიტიკოსისთვის ზედმეტი გულახდილობისა და საჯაროობისთვის.

ნებისმიერი ჩვენი გუნდის წევრი, ნებისმიერი მინისტრი მაქსიმალურად თავისუფალი იყო, მე მათ არასოდეს თავს არ ვახვევდი არაფერს, მხოლოდ მსჯელობისა და საღი აზრის პატივისცემელი ვარ. ასეთია ჩემი მუშაობის წესი. მე არასოდეს არ ვმართავ კულისებიდან, მე ამას არ ვაკადრებ საკუთარ ქვეყანას და საკუთარ გუნდს, რომელსაც უაღრესად დიდ პატივს ვცემ.

ამიერიდან მე ვიქნები საზოგადოების აქტიური წევრი, ჩემი საქმიანობა იქნება სრულიად გამჭვირვალე და, რა თქმა უნდა, მექნება გარკვეული გავლენაც.

ამასთანავე, მე ამ გავლენას არათუ სათაკილოდ ვთვლი, არამედ ძალიანაც შევეცდები მის გაზრდას. სხვათადას რომ შეიძლება იყო სამოქალაქო საზოგადოების აქტიური წევრი? ხელისუფლებასაზე საზოგადოების გავლენას უდიდესი მნიშვნელობა აქვს, რაც, პირველ რიგში, პოლიტიკური სისტემის სიჯანსაღის, ანუ დემოკრატიის მანიშნებელია, რადგან ეს გავლენა ხალხის, საზოგადოების წინაშე ხელისუფლების ანგარიშვალდებულებას და მასთან უკუკავშირს გულისხმობს.

საბოლოოდ, საზოგადოება აქტიური მოქალაქეების, ინდივიდების კრებულია. ბუნებრივია, რომ მაღალი საზოგადოებრივი ნდობის მოქალაქის გავლენა პოლიტიკაზე, შესაბამისად, მაღალი იქნება. და თუ ეს მოქალაქე ყოფილი პოლიტიკოსია, როგორც ამ შემთხვევაში მე, მაშინ ეს წესი აღარ მუშაობს?! თუ მხოლოდ საქართველოში არ უნდა მუშაობდეს და საფრთხის შემცველად განიხილებოდეს ის, რაც აბსოლუტურად ნორმალურად ითვლება დემოკრატიულ ქვეყნებში?!

ადამიანის უფლებები, ევროპული ღირებულებები, ევროატლანტიკური სივრცისკენ სწრაფვა, ის, რომ ამერიკა უნდა იყოს ჩვენი სტრატეგიული პარტნიორი, ის, რომ აუცილებლად უნდა დავალაგოთ ჩვენს მეზობლებთან და, მათ შორის, რუსეთთანაც ურთიერთობა, ეს არის ჩემი ღირებულებები, და თუ ვინმე ამის წინააღმდეგობა, ისინი ნამდვილად უნდა შფოთავდნენ, რადგან დიახაც რომ, მე მოვხდენ გავლენას ამ მიმართულებით.

ამ ღირებულებებს რომ ვცემ პატივს და ერთგული ვარ მათი, ეს არაერთხელ განვაცხადე. მეტიც, კოალიციის დეკლარაციაშიც მოვანერე ხელი, რომელიც მთლიანად ამ ღირებულებებს ეფუძნება. ამ ღირებულებებს ვცემდი პატივს ყოველთვის, და თუ ვინმე ფიქრობს, რომ დღეს, 57 წლის კაცი შევიცვლი ღირებულებებს, ასეთებისთვის პასუხის გაცემას არ ვაპირებ.

მე სხვა ინტერესი, გარდა ჩემი ქვეყნის წინსვლის და ევროპული განვითარებისა, არასოდეს მქონია. ყველამ კარ-

გად იცის, რომ საქართველოში ბიზნესი არა მაქვს და ამას არც მომავალში ვაპირებ, და როგორ შეიძლება რამე სხვა მოტივი მამოძრავებდეს, გარდა ჩემი ქვეყნის სამსახურისა.

თუ შევძლებ და მართლაც მოვახდენ ევროპული მიმართულებით ქვეყნის წინსვლის საქმეში გავლენას ხელისუფლებასაზე, ამას უნდა მიესალმებოდეს ყველა.

არც საჯარო მხარდაჭერას, არც რჩევებს დავამადლი და არც კრიტიკას მოვაკლებ მთავრობას, რომელიც ჩემს ხალხთან ერთად შევქმენი და რომელზეც პასუხისმგებლობა ავიღე. მინდა ყველას გასაგონად ვთქვა: ის, რომ პოლიტიკიდან წასული ლიდერები გავლენას ახდენენ ქვეყნის ცხოვრებასა და პოლიტიკაზე, ჩვეულებრივი ამბავია და მიღებული ტრადიციაა დემოკრატიულ ქვეყნებში. ძალიან ბევრი მაგალითი არსებობს ამისა, ბევრი პოლიტიკოსი შეგვიძლია გავიხსენოთ, რომელთა გავლენა პოლიტიკაზე ათეული წლებია ნარჩუნდება და ეს არავის აფრთხობს.

ფიქრობ, ჩემგან არ უნდა ესწავლებოდეთ ჩვენს დასავლელ მეგობრებს, რომ ასეთი ტიპის „Think Tank“-ის (ანალიტიკური ცენტრების) გავლენა პოლიტიკაზე, განსაკუთრებით ამერიკის შეერთებულ შტატებში, იმდენად მაღალია, რომ ამ „Brain Trust“-ების კეთილგანწყობისა და ნდობის მოპოვება მთელი რიგი ქვეყნების მთავრობებისგან დიდ დიპლომატიურ ძალისხმევას მოითხოვს და, ხშირ შემთხვევაში, მოქმედი ადმინისტრაციის კეთილგანწყობის მოპოვების ტოლფასია.

ამ „Think Tank“-ის სათავეებთან კი, როგორც წესი, ყოფილი პოლიტიკოსები დგანან.

და მაინც, ყველაზე დიდი აბსურდი, რასაც მომანერე, არის ის, თითქოს მეშინია, თითქოს გავუბრუნო პასუხისმგებლობას და ამიტომ მივდივარ პოლიტიკიდან. შეიძლება არსებობდეს თანამდებობის დაკარგვის შიში. მაგრამ როდესაც მე ჩემი ნებით უარს ვაცხადებ თანამდებობაზე, რა შიშზე შეიძლება იყოს ლაპარაკი?

მე მაშინ არ შემშინებია, როდესაც უძძიმეს ვითარებაში მი-

ვიღე პოლიტიკაში შემოსვლის გადაწყვეტილება, როდესაც ჩვენს ქვეყანას ავტორიტარული რეჟიმის მრავალწლიანი მმართველობა ემუქრებოდა, როდესაც საზოგადოებაში სრული სასოწარკვეთილებისა და უპერსპექტივობის განცდა მეფობდა, როდესაც მთლიანად განადგურებული იყო ოპოზიციური ძალები, - სწორედ მაშინ დავდე სასწორზე მთელი ჩემი ცხოვრება, ჩემი ოჯახი, შვილების უსაფრთხოება და სამშობლოს გადარჩენის გადაწყვეტილება მივიღე.

მე მოვახერხე და გავაერთიანე პოლიტიკური ძალები საუკეთესო ნაწილი, ერთ მუშტად შევკარი საზოგადოება და ვაიძულე სააკაშვილის რეჟიმში მშვიდობიანად, უსისხლოდ გადმოებარებინა ხელისუფლება. და ახლა, როდესაც ხელისუფლებაში ნამდვილი დემოკრატიული ძალები მოვიყვანე, თავად ხელისუფლების ზენიტში მყოფმა, დავტოვე ხელისუფლება. ეს, ალბათ, ძნელი გასაგებია ბევრისთვის, რადგან ვერავინ დაასახელებს პოლიტიკოსისგან მსგავსი ნაბიჯის გადადგმის მაგალითს.

შეიძლება სწორედ ეს აბნევთ ვიღაცებს, რადგან ნებისმიერი პოლიტიკური პარტიისათვის ერთ-ერთი უმთავრესი მოტივაცია, ამოცანა და მიზანია ხელისუფლებაში მოსვლა, ქვეყნის მართვა და თავისი შეხედულებით სახელმწიფო საქმეების გაძღოლა.

მინდა მივმართო ყველას - ნუ დავრჩებით თითქმის ზოგადსაკაცობრიო სტერეოტიპის ტყვეობაში, უნდა დავიჯეროთ, რომ შეიძლება ადამიანს ჰქონდეს ჭარბი სიმდიდრე და ჭარბი ძალაუფლება, მაგრამ გული და გონება მაინც სხვაგან მიუწევდეს, რადგან მისთვის კიდევ უფრო მაღალი ღირებულება არსებობს და ეს არის თავისუფალი სამშობლოს თავისუფალი მოქალაქეობა. ამ ოცნების ასრულებისთვის გახდა აუცილებელი ჩემი პოლიტიკაში დროებით მოსვლაც და ამასვე ემსახურება ჩემი პოლიტიკიდან წასვლაც. აი, ასე მარტივია სინამდვილეში ყველაფერი...

მას უყვარს თავისი საქმე

მოიძიო, შეინახო და მოუფრთხილდე ერის საგანძურს, მშობლიური რაიონის ეთნოგრაფიულ ფასეულობებს, არცთუ პატარა მოვალეობაა. ამ მისიის შესრულებას პასუხისმგებლობის მაღალი გრძნობა, საკუთარი ხალხისა და ქვეყნის დიდი სიყვარული სჭირდება. სწორედ ასე მოვიდა დღემდე დედოფლისწყაროს მხარეთმცოდნეობის მუზეუმის თანამშრომელი ნინო პოპიაშვილი.

გიორგობის ბრწყინვალე დღესასწაულზე, 23 ნოემბერს ქალბატონ ნინოს 50 წელი შეუსრულდა, ხოლო სამუზეუმო საქმიანობის - 30 წელი. იგი სპეციალობით ისტორიკოსია, დაამთავრა სულხან-საბა ორბელიანის სახელობის პედაგოგიური ინსტიტუტი. შრომითი საქმიანობა პედაგოგობით დაიწყო, შემდეგ მხარეთმცოდნეობის მუზეუმში სპეციალისტად დაიწყო მუშაობა, შეიყვარა ეს საქმე და მთელი შესაძლებლობებით ჩაერთო სამუზეუმო საქმიანობაში.

უზომოდ მაღლივრი ვარ და დიდი სიყვარული მაკავშირებს ჩემს პირველ დირექტორთან ქალბატონ ლია ხუციშვილთან, რომლის დროსაც დავიწყე მუზეუმში მუშაობა. მან მასწავლა ამ საქმის ანი და ბანი, მან შემეყვარა სიძველისადმი პატივი და უტყვი ნივთებთან საუბრის საიდუმლოება გამაგებინა. მასთან ერთად შემოვლილი მაქვს საქართველოს სხვადასხვა მუზეუმი, ჩვენი რაიონის სოფლები და ველ-მინდვრები. იგი თავადაც ერთუზიანობით სავსე, ნოტიორული ბუნების ადამიანია და ჩვენც იდეალურ პირობებს გვიქმნიდა მუშაობისთვის. მართალია, დროც სხვა იყო და სამუზეუმო საქმიანობასაც მეტი ფასი ედო, მაგრამ თანამშრომლებიც ძალიან მონდომებულები ვიყავით. დავდიოდით

სოფლებში და შეგროვებით სამუშაოებს ვანარმოვდით- მოსახლეობიდან ვიღებდით ეთნოგრაფიულ მასალებს. ჩვენი მიზანი იყო ექპონატთა რიცხვის გაზრდა. რაც კი სახლში და სანათესაოში სპილენძის ქვაბი, თუნგი, სამოვარი, ნახშირის უთო თუ საინტერესო ნივთი იყო, სულ მუზეუმში მივარბენინებდი. ამიტომაც ყოველწლიურად იზრდებოდა მუზეუმის ფონდი და ის 1000-დან დღეისთვის 12000-მდე არის გაზრდილი. დღეს ცოტა უჭირს მუზეუმებს, ხალხმა ინტერესი დაკარგა, ყოველდღიური ყოფითი პრობლემებითაა დაკავებული. მართალია, დღესაც ბევრი კარგი ღონისძიება ეწყობა ჩვენთან, მუზეუმში-ვატარებთ სამეცნიერო კონფერენციებს, ხელოვნების სხვადასხვა დარგში წარმატებული ადამიანების ნამუშევართა გამოფენებს, შეხვედრებს მწერლებთან, პოეტებთან, მაგრამ გულდასაწყვეტია, რომ ამ ყველაფერს, ძირითადად, ერთიდაიგივე ადამიანები ესწრებიან. მაღლობელი ვართ თქვენი გაზეთის, რომელიც სულ მუდამ გვერდში გვიდგას, აშუქებს ჩვენს მუშაობას და უფრო მეტად საჯაროს ხდის ჩვენს საქმიანობას, - ამბობს ჩვენთან საუბარში იუბილარი.

სამი ათეული წელი ემსახურო ერთ-სადაიმავე საქმეს, ცოტას არ ნიშნავს. ანუ, უნდა მიგაჩნდეს, რომ ქვეყნისა და ერისათვის მნიშვნელოვან საქმეს აკეთებ და გიყვარდეს ის, რასაც აკეთებ. ასეა ნინოც. ის ამ წლების მანძილზე გულმოდგინედ ზრუნავდა, რომ მუზეუმის საგანძურში უხვად იყოს ქიზიყის - საქართველოს ამ შესანიშნავი კუთხის, გმირული წარსულისა და დღევანდლობის ამსახველი ნივთიერი თუ დოკუმენტური მასალები. მონაწილეობას ღებულობდა

საქართველოს კულტურის სამინისტროს მიერ მონაწილე სამუზეუმო კონფერენციებში თბილისში, ბორჯომში, ხაშურში, ლიკანში. იქ გატარებულმა თითოეულმა დღემ ბევრი რამ შესძინა მას. რამოდენიმე წლის წინ, ძველთა დაცვის სამმართველოსთან ერთად, მონაწილეობა მიიღო დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე არსებული ძველების აღწერასა და საპასპორტო მონაცემების დამუშავებაში. აქტიურ მუშაობას ეწეოდა თელავის და სიღნაღის რაიონებში სამეცნიერო ექსპედიციებში, შირაქის არქეოლოგიური ექსპედიციის მიერ წარმოებული გათხრებში. დაწერილი აქვს მრავალი სამეცნიერო თემა სხვადასხვა კონფერენციისათვის. ხანგრძლივი და ნაყოფიერი საქმიანობისთვის დაჯილდოებულია საპატიო სიგელით.

არიან ადამიანები, რომლებიც მთელ თავის ცოდნას, გამოცდილებას, ენერჯიას იმ საქმეს ახმარენ, ურომლისო-

დაც სიცოცხლე ვერ წარმოუდგენიათ და მათი არსებობის უზენაეს მოვალეობად მიაჩნიათ, ისინი მოფუსფუსე ფუტკარით თავს ევლებიან საყვარელ საქმეს და ამით უდიდეს კმაყოფილებას ღებულობენ. ქალბატონი ნინო პოპიაშვილიც ასეთ ადამიანთა რიცხვს ეკუთვნის, რომლის მთელი ცხოვრება სამუზეუმო საქმის ჩამოყალიბებასა და განვითარებასთან არის დაკავშირებული.

ორმოცდაათი წელი ის ასაკია ადამიანის ცხოვრებაში, როცა საკმაო გამოცდილებაც დაგროვილია და წინ მრავალი გეგმა და ოცნებაცაა განსახორციელებელი. კულტურის დარგის მუშაობებთან ერთად ჩვენც ვულოცავთ ნინოს დაბადების 50 წლისთავს, ვუსურვებთ ჯანმრთელობას, ბედნიერ ცხოვრებას მუდღეისთვის, ორ შვილთან და ახლობლებთან ერთად და წარმატებებს შრომით საქმიანობაში.

ნაირა გორაშვილი

„შირაჟის“ ფოსტა

დ რ ო ა !

მოგესალმებით, პატივცემულო „შირაჟის“ რედაქცია, დიდი ხანია, აღარ შეგხმიაწვინებიათ. იცით, რომ აქტიურად ვკითხულობ თქვენს გაზეთს, რომელიც უფრო საინტერესო და მრავალფეროვანი გახდა. მინდა, თქვენი დახმარებით კიდევ ერთხელ ვთქვა ჩემი სათქმელი.

პირველ რიგში, მინდა, ჩვენი რაიონის მოსახლეობას მივულოცო ის დიდი წარმატება, რის გამოც მთელი საქართველოს ყურადღების ცენტრში აღმოვჩნდით. მაღლობა ყველა იმ ადამიანს, ვისი დამსახურებაცაა რაიონის გამოცოცხლება და ხალხისთვის იმედის ნაპერწკლის გაღვივება.

ჩემი სურვილებიდან, რაც რაიონისთვის მინდოდა რომ გაკეთებულიყო, ბევრი უკვე სრულდება (კარგი გზები, ტროტუარები, წყალი, ტელევიზიით დედოფლისწყაროს შესახებ კარგი და სასიამოვნო ინფორმაცია და ა. შ.) მაგრამ კიდევ მაქვს რამდენიმე მოკრძალებული სურვილი: მინდა, ორლობებიც გაკეთდეს. ჩვენს ქუჩაზე (თავისუფლების ქუჩა) ორი ორლობე დარჩა, იმედი მაქვს, მასაც გააკეთებენ.

ძალიან მინდა, მქონდეს (ეს მთელი თავისუფლების ქუჩის მოსახლეობის სურვილიცაა) სწრაფი ინტერნეტი, რათა მუდმივად ვიგებდე სიახლეებს და უშუალოდ ვეკონტაქტო უფრო მეტ ადამიანს. იქნებ ჩვენს ქუჩაზეც გაკეთდეს ბოჭკოვანი კაბელი.

ასევე მინდა, რაიონში იყოს ერთი შენობა (ოთახი), სადაც შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე პირები შევიკრიბებით და ჩვენს აზრებს, ნაფიქრალს ერთმანეთს გავუზიარებთ. ერთად ბევრ საინტერესო რამეს მოვიფიქრებთ და გავაკეთებთ, ჩვენს სათქმელს ხმამაღლა ვიტყვი. ჩვენი პრობლემები ხომ ძალიან ჰგავს ერთმანეთს.

რაიონის ბევრმა მკვიდრმა იცის, რომ გამარჯვების გზაზე არის ბურღის წყარო (ე. წ. „გედიქის წყალი“), რომელიც უნიკალურია სამკურნალო თვისებებით- იგი შლის კენჭებს და ორგანიზმიდან გამოდევნის „შლაკებს“. ჩვენ დასაღწევად იქიდან მოგვაქვს წყალი და არა მარტო ჩვენ. ამ წყაროს გარშემო ტერიტორია დაბინძურებულია, ჭაობია და პლასტმასის ბოთლები ყრია. საქონელსაც ხშირად ნახავთ აქ. ყველას გაგვიხარდება, თუ შესაბამისი სამსახურების ხელმძღვანელები დაინტერესდებიან და მოწესრიგდება წყაროს მიმდებარე ტერიტორია.

კიდევ ერთხელ გიხდით მადლობას, რომ მისმენთ და საშუალებას მაძლევთ, ჩემი სათქმელი ხმამაღლა გამოვთქვა.

და ბოლოს, მინდა ვისარგებლო შემთხვევით და ჩვენს საამაყო თანამემამულეს ირაკლი ღარიბაშვილს მივულოცო საქართველოს პრემიერ-მინისტრის პოსტის დაკავება და წარმატებები ვუსურვო მას ქვეყნის ერთიანობისა და აღმშენებლობის საქმეში.

პატივისცემით,
გიორგი ხაჩიაშვილი

ბოლო პერიოდში ქვეყანაში მიმდინარე ცვლილებები ჩვენს მუნიციპალიტეტსაც დაეცყო, კერძოდ, მიმდინარეობს ქალაქის და სოფლების შიდა გზების და კომუნიკაციების მშენებლობა და მოწესრიგება. წლების განმავლობაში ყველა მთავრობის მიერ მივინყებულ ჩვენი მუნიციპალიტეტი, როგორც იქნა მოექცა ქვეყნის ხელისუფლების ყურადღების ცენტრში. ამ პოზიტიური ცვლილებების ფონზე დღის წესრიგში უნდა დადგეს ერთი ფრიად მნიშვნელოვანი საკითხი, რომელიც ყოველთვის ანუხებდა ჩვენს მოსახლეობას. მაგრამ ამ საკითხზე მსჯელობა, სხვადასხვა მიზეზების გამო, არასოდეს არ ყოფილა. კერძოდ სასურველი იქნებოდა, რომ ქვეყნის ხელისუფლებას ეფიქრა და საკანონმდებლო დონეზე გადაეწყვიტა ჩვენი კუთხისთვის სტატუსის მიწიჭების საკითხზე ანუ ქიზიყი და ჰერეთის ნაწილი, რომელიც დღეს საქართველოს ეკუთვნის: დედოფლისწყაროს, სიღნაღის და ლაგოდეხის მუნიციპალიტეტები გაერთიანდეს ერთ ერთეულად, იქნება ეს მხარე, გუბერნია თუ სხვა რამ ერთეული, რასაც ქვეყნის საკანონმდებლო ორგანო გადაწყვეტს. ამ გადაწყვეტილების საჭიროებას განაპირობებს კუთხის ისტორიული, ეკონომიკური, გეოგრაფიული და სხვა გარემოებები, რომლებიც დასაბუთება საკმაოდ მყარი არგუმენტებით და ფაქტებით შესაძლებელია საჭიროების შემთხვევაში და იმედია, პირველ რიგში ჩვენი მოსახლეობის უდიდესი ნაწილი მხარს დაუჭერს ამ ინიციატივას.

იმისათვის, რომ ჩვენი მხარის განვითარებას ჰქონდეს გარკვეული და ნათელი პერსპექტივა, აგრარული სექტორის, სხვადასხვა წარმოების განვითარებას, რომლის საშუალებაც ჩვენს მხარეს აქვს უამრავი და ამოუწურავი, საჭიროა დღის წესრიგში სამთავრობო დონეზე დადგეს საკითხი ჩვენი რაიონისთვის სატრანზიტო გზების მშენებლობის და განვითარების რეალური გეგმის ამოქმედების დრო. ისტორიულად ჩვენს მხარეს ყოველთვის ჰქონდა სატრანზიტო ფუნქცია, რაც მძლავრ იმპულსს აძლევდა მის ეკონომიურ მდგომარეობას, კერძოდ, აქ გადიოდა აზიიდან მომავალი ძირითადი სატრანსპორტო არტერიები- საქარავნო გზები, რაც დასტურდება უამრავი არქეოლოგიური და ისტორიული მასალებით. ჯერ კიდევ გასული საუკუნის 90-იან წლებში, რამდენადაც ცნობილია აზერბაიჯანის მთავრობას ჰქონდა სურვილი ჩვენი რაიონის ტერიტორიაზე გაეყვანა პირდაპირი გზა საკუთარი ხარჯებით, რომელიც დააკავშირებდა აზერბაიჯანის ორ მხარეს ზაქათალა- ბელექანს და განჯას ერთმანეთთან. ეს მათთვის მომგებიანი, რადგან ამ პუნქტების ერთმანეთთან პირდაპირ დაკავშირებით ისინი თითქმის 300 კმ მანძილს იგებდნენ და ჩვენც ყველანაირად ხელს გვაძლევდა, რადგან ქვეყანა, ისე რომ ერთ თეთრსაც არ დახარჯავდა, მიიღებდა დამატებით უზარმაზარ შემოსავალს და რაიონის განვითარებისათვის იქნებოდა მძლავრი სტიმული, რაც მთავარია დედოფლისწყარო აღარ იქნებოდა ჩიხი და ეკონომიკის განვითარების ყველა დარგს ექნებოდა სრულიად მყარი პერსპექტივა. შემდგომ, როგორც მოგეხსენებათ, ეს გეგმები, ისევე როგორც ბევრი სხვა რამ, ქვეყანაში არსებული მდგომარეობის გამო, ლაპარაკების და მოსაზრებების დონეზე დარჩა და პირველ რიგში ამით ჩვენ დავზარალებდით. დღეისთვის არ იქნებოდა ურიგო, თუ ეს საკითხი კვლავ წამოიწვევდა და გადაწყდებოდა ორი ქვეყნის მთავრობების დონეზე.

აქვე გულისტყვივით, აღვნიშნავ, რომ დღემდე ყველა პოზიტიურ და სიახლის მომტან იდეას ძალიან გააფთრებული წინააღმდეგობა ხვდებოდა მაშინდელი ხელმძღვანელობიდან. მხოლოდ ერთ მაგალითს მოვიყვან: წლების წინ არსებობდა აზრი, რომ ქალაქ დედოფლისწყაროს შერწყმოდა სოფელი ნითელწყარო და ჯაფარიძე და შექმნილიყო ერთი ინფრასტრუქტურით და ერთიანი მმართველობის სისტემით. მოგეხსენებათ, ეს იდეა პირდაპირ შეიძლება ითქვას, ჩაკლეს და დღეისათვის მივიღეთ ის, რომ როდესაც ამდენ ქალაქს ეძლევა თვითმმართველი ქალაქის სტატუსი, დედოფლისწყარო მათ რიცხვში ვერ მოხვდება რამოდენიმე ჩინოვნიკის რეტროგრადობის და ელემენტალური გაუაზრებელი მოქმედებების გამო. ანუ დაიკარგა ის სიკეთე, რაც ჩვენს ქალაქს უნდა მიეღო, როგორც თვითმმართველ ქალაქს.

იმედი მაქვს, ახალი მთავრობა და მისი ახალი ხელმძღვანელი, რომელსაც დიდ წარმატებებს ვუსურვებთ, გაითვალისწინებს ყველა პროგრესულ აზრს და იდეას, რაც ქვეყნის და, მათ შორის, ჩვენი მხარის განვითარებას ნაადგება.

საშა პაპუაშვილი

ექსპერიმენტორი ბრძოლას აგრიქლებს

„მიგანია, რომ უსამართლოდ გაათავისუფლეს...“

დედოფლისწყაროს პირველი საჯარო სკოლა კვლავაც ყურადღების ცენტრში ექცევა. ახლახან დირექტორის მოვალეობის შემსრულებელი უკვე დაინიშნა, თუმცა თანამდებობაზე დაბრუნებისთვის სამართლებრივ ბრძოლას იწყებს ყოფილი დირექტორი მაია ლაპიაშვილი, რომელმაც თბილისის საქალაქო სასამართლოს უკვე მიმართა. თავის მხრივ დირექტორის მოვალეობის შემსრულებელს, ეთერ ოთარაშვილს უკვე ჩაბარებული აქვს სკოლის დირექტორთა სასერთიფიკაციო გამოცდები. ის გაზეთ „შირაქთან“ საუბრისას ადასტურებს, რომ დირექტორობა სურს და შესაბამისი პროცედურების გავლას გეგმავს.

„ცვლილებები ისედაც იყო მოსალოდნელი. ძველ დირექტორებს ვადა გაუვიდათ და დროებით მოვალეობის შემსრულებლად დავინიშნე. ეს სკოლა მაქვს დამთავრებული, მიყვარს, გული შემტკივა და ყველანაირად ვეცდები, რომ რესპუბლიკის მასშტაბით ნარმატიული სკოლა იყოს. რაიონის მასშტაბით გამორჩეული სკოლაა, მაგრამ გვინდა უფრო მეტ წარმატებებს მივაღწიოთ. ამის იმედს მაქვს, რადგან ჩვენთან პედაგოგიური კოლექტივიც ისეთია, მათი ძალისხმევით დიდ წარმატებებს შევძლებთ. დიდი პოტენციალი აქვს სკოლას, თუნდაც სპორტულ და სკოლის-გარეშე აქტივობებში. ყოფილი დირექტორის მიმართ არსებულ ბრალდებებზე კომენტარს არ გავაკეთებ, მიჭირს და არ მინდა

წინამორბედზე საუბარი. თუმცა, სკოლის მართვას და სწავლების პროცესს საკმაოდ გონივრულად უძღვებოდა, ადამიანური ურთიერთობები კი მეორე მხარეა... შეუცდომელი არავინ ვართ,“ - განუცხადა „შირაქს“ ეთერ ოთარაშვილმა.

დედოფლისწყაროს №1 სკო-

ლის დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლად ეთერ ოთარაშვილის დანიშვნასთან დაკავშირებით პირველ კომენტარს აკეთებს ყოფილი დირექტორი მაია ლაპიაშვილი. ის ამბობს, რომ სკოლაში იმდენად მყარი საფუძველი დატოვა, სანერვიულო არაფერია.

„ეთერ ოთარაშვილი კარგი ადამიანია. არ ვიცი, როგორი ხელმძღვანელი იქნება, თუმცა, ვფიქრობ, რომ დაუფტოვე საკმაოდ მტკიცე საფუძველი. ყველა მტკიცეული და საორგანიზაციო საკითხი, რაც ხელს უშლიდა სასწავლო პროცესის ნორმალურ ფუნქციონირებას, დარეგულირებულია — გავაბა-

რე ეფექტური საკადრო პოლიტიკა. ჩემს მიერ შერჩეული და დასაქმებული პედაგოგები თავისი მიღწევებით არაერთი წელია ასახელებენ სკოლასა და რაიონს — ათასლარიანი სამი მასწავლებელი, სერტიფიცირებულ მასწავლებელთა უმრავლესობა, საერთაშორისო კონკურსებში

ლი, განვითარებული მოსწავლეთა თვითმმართველობა — ჩემი ძლიერი გუნდია. ამ გუნდთან ერთად მუშაობა დირექტორს გაუნახევრებს საქმეს და მათი კომპეტენცია დააბალანსებს ახლადდაინიშნულის გამოუცდელობას.

ასე, რომ, არ მეშინია და არ

გამარჯვებული მასწავლებლები და მოსწავლეები — სკოლის ამ მონაცემებით მინიმუმ სამი წელი ინერციით, უზრუნველად შეიძლება უამრავი წარმატების მიღწევა. ამას ემატება გამართული და მოწესრიგებული ინფრასტრუქტურა, დისციპლინა, შიდა ნორმატიული ბაზა. ყველა სტრუქტურული ერთეულის ხელმძღვანელად შერჩეული მყარ კომპეტენტური და მოტივირებული თანამშრომლები. კომპეტენტური სკოლის დირექტორის მოადგილე, პედაგოგის თავმჯდომარე, მდივანი, მოტივირებული სამეურვეო საბჭოს თავმჯდომარე, გამოცდილი ფინანსისტი და საქმის მწარმოებ-

ენერგიულობა, რომ ჩემი შრომა წყალში ჩაიყრება. ჩემს მიერ შექმნილ საფუძველს დაემატება ის კომფორტი, რაც მე მუდმივად მაკლდა და მირთულებად მუშაობას — ხელისუფლების თანადგომა, თანამშრომლობა და კეთილგანწყობა. ეთერ ოთარაშვილს მუდამ ექნება მხარდაჭერა და თანადგომა, რაც ძალიან მნიშვნელოვანია. ვფიქრობ, სკოლა კვლავაც უამრავ წარმატებას მიაღწევს. მე, ჩემი კომპეტენციის ფარგლებში, დიდი სიამოვნებით ვითანამშრომლებ ახალ დირექტორთან. თუმცა, რადგანაც ვთვლი, რომ უკანონოდ და დაუსაბუთებლად ვარ გათავისუფლებული, სა-

სამართლოს წესით ვეცდები სამართლის გარკვევას. ეს დავა არანაირად არ აისახება სკოლის შიდა ურთიერთობებზე. ჩემთვის პრიორიტეტულია სკოლაში მშვიდი და პოზიტიური გარემოს შენარჩუნება და პროდუქტიული მუშაობა მოსწავლეების საჭიროებაზე ორიენტირებით,“ - განაცხადა მაია ლაპიაშვილმა.

შეგახსენებთ, ყოფილ დირექტორს, მაია ლაპიაშვილს უფლებამოსილება მიმდინარე წლის სექტემბერში, მინისტრის ბრძანების საფუძველზე შეუჩერდა.

საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტრო საჯარო სკოლის დირექტორების სერტიფიცირების მეორე ეტაპს - გასაუბრებას აგრძელებს. სამინისტროს ინფორმაციით, საჯარო სკოლის დირექტორთა იმ კანდიდატებთან, რომელთაც 2013 წელს წარმატებით გადალახეს სერტიფიცირების პირველი ეტაპი, გასაუბრება 25-30 ნოემბერს გაიმართება. მათ შორის არიან კანდიდატები დედოფლისწყაროდანაც, მათი ნაწილი გასაუბრებას 28 ნოემბერს გაივლის. გასაუბრება განათლების სამინისტროში სტრუქტურირებული გასაუბრების ფორმით ტარდება.

განათლების მინისტრის განმარტებით, სერტიფიცირების მიზანია ტესტირებისა და გასაუბრების გზით, საჯარო სკოლის დირექტორის თანამდებობაზე მალაქვალის ფიციური და ღირსეული კადრების შერჩევა.

ილია მარტყოფილი

ს პ ო რ ტ ი

კიკბოქსინგი

ქალაქ თბილისში გაიმართა რესპუბლიკური ჩემპიონატი კიკ-ბოქსინგში. შეჯიბრში მონაწილეობას იღებდნენ საქართველოს მასშტაბით კიკ-ბოქსინგის სპორტული კლუბები, მათ შორის ამ შეხვედრაზე დედოფლისწყაროდან მონაწილეობას იღებდა ზემო მაჩხაიანის სპორტული კლუბი „ზაქები“, რომელთაგან სამმა სპორტსმენმა საუკეთესო შედეგი აჩვენა. საკმაოდ კარგი გამოსვლა ჰქონდათ ძმებ ნატროშვილებს და მათ შორის სოსო ნატროშვილს. სანდრო ნატროშვილმა მეტად ლამაზი ბრძოლა აჩვენა და შედეგად ორი ბრძოლა აშკარა უპირატესობით მოიგო, ხოლო მესამე ბრძოლის მეორე რაუნდში წვივი დაიზიანა და მცირე უპირატესობით დამარცხდა, სწორედ ამან განაპირობა, რომ მან პირველი ადგილის ნაცვლად მეორე ადგილი დაიკავა, თუმცა, თუ გავითვალისწინებთ, რომ მას საკმაოდ გამოცდილ სპორტსმენებთან მოუწია ასპარეზობა, არც მეორე ადგილი გახლდათ ადვილი მოსაპოვებელი. მიუხედავად ამისა „ზაქების“ მონაწილეობა ამ ტურნირში მაინც დადებითი მოვლენა იყო და, ჩვენი რაიონის სასახელოდ უნდა ითქვას, რომ ჩემპიონატი ბრძოლა „ზაქების“ აშკარა უპირატესობით დამთავრდა. შეგახსენებთ, რომ „ზაქების“ მრწვენილი გახლავთ გენადი ნატროშვილი.

სანდა

ქალაქ თბილისში, ჩორჩაშვილის სახელობის ძიუდოს დარბაზში ჩატარდა საქართველოს თასის პირველობა „კუნგ-ფუსანდა“-ში. ამ მნიშვნელოვან შეჯიბრზე „ზაქები“-დან მონაწილეობდა ათი სპორტსმენი. სასიხარულოა, რომ ათიდან ცხრა მედალი ჩვენმა გუნდმა წამოიღო. ასპარეზობაზე იყვნენ ისეთი გუნდებიც, რომელთა სპორტსმენებიდან ვერც ერთი ვერ მოხვდა სამეულში და „ზაქები“-დან კი ათმა სპორტსმენმა ცხრა მედალი მოიპოვა. უნდა ითქვას, რომ ეს გუნდის ტრიუმფი გახლდათ. „ზაქების“ შედეგები ასეთია:

პირველი ადგილი: გიორგი ნატროშვილი, სანდრო ნატროშვილი, გელა ჩაფიძე.

მეორე ადგილი: გიგა ნატროშვილი, ნიკა მარგველიანი.

მესამე ადგილი: თამაზ გაბიტაშვილი, მიშა ხუციშვილი, ლაშა ქვეციშვილი, გიგა ნანობაშვილი.

შეჯიბრის საუკეთესო სპორტსმენად დაასახელეს გიორგი ნატროშვილი.

ვულოცავთ „ზაქებს“ და მის მწვრთნელს, კახეთის „კუნგ-ფუსანდას“ მთავარ მწვრთნელს გენადი ნატროშვილს ამ გამარჯვებას და კვლავაც წარმატებულ ასპარეზობას ვუსურვებთ.

ლალი მხრინიშვილი

ქართული ჭიდაობა

ქართული საბრძოლო ხელოვნების ეროვნულმა ფედერაციამ „ხრიდოლმა“ (პრეზიდენტი ნუკრი მჭედლიშვილი) თბილისში, ჩორჩაშვილის სახელობის ძიუდოს აკადემიის დარბაზში, ჩაატარა საქართველოს პირველობა ქართულ ჭიდაობაში. „ხრიდოლის“ ფედერაციაში ათასზე მეტი სპორტსმენია გაწევრიანებული. მათ შორის, ორ წელზე მეტია, „ზაქებიც“. „ზაქებიდან“ ამ შეჯიბრში მონაწილეობდა სამი სპორტსმენი და სამივემ პირველი ადგილი დაიკავა. ესენი არიან: დიმა ნადირაშვილი, ძმები გიორგი და სანდრო ნატროშვილები. გიორგი და სანდრო წელს მეორედ გახდნენ საქართველოს ჩემპიონები ქართულ ჭიდაობაში.

გუნდს წვრთნის გენადი ნატროშვილი.

თავისუფალი ჭიდაობა

ქალაქ თბილისში, ჩატარდა ოლიმპიური თამაშების ჩემპიონის, მსოფლიოს ხუთგზის ჩემპიონის, სპორტის დამსახურებული ოსტატის ლერი ხაბელოვის სახელობის VII რესპუბლიკური ტურნირი თავისუფალ ჭიდაობაში 1997-98 წლებში დაბადებულ სპორტსმენთა შორის.

ტურნირის ჩატარებას ხელმძღვანელობდა ლერი ხაბელოვის სახელობის ჭიდაობის სპორტული კლუბის დირექტორი და მის მიერ დამტკიცებული

მსაჯთა ბრიგადა. შეჯიბრი ჩატარდა საერთაშორისო წესებით.

დედოფლისწყაროელმა სპორტსმენებმა ტურნირში გარკვეულ წარმატებებს მიაღწიეს. კერძოდ, 63კგ წონით კატეგორიაში მეორე ადგილზე გავიდა ირაკლი ბურდული, ხოლო მესამე ადგილი წილად ხვდა ირაკლი მენთეშაშვილს, რომელიც 69კგ წონით კატეგორიაში ასპარეზობდა.

რამდენიმე ხნით ადრე კი, ქალაქ საგარეჯოში გამართულ, ყოფილი საბჭოთა კავშირის პრიზიორის, საქართველოს ჩემპიონის, სპორტის ოსტატის გიორგი გზირიშვილის VI რესპუბლიკურ ტურნირში თავისუფალ ჭიდაობაში, დედოფლისწყაროელმა სპორტსმენებმა ირაკლი მენთეშაშვილმა (69 კგ წონით კატეგორია) და ალექო სულაშვილმა (63კგ წონით კატეგორია) პირველი ადგილები დაიკავეს.

ტურნირი ჩატარდა 1998-2001 წლებში დაბადებულ სპორტსმენთა შორის.

აღნიშნული ტურნირის ჩატარებას ხელმძღვანელობდა ა. ი. პ. საგარეჯოს სპორტული გაერთიანების ხელმძღვანელობა და მათ მიერ დამტკიცებული მსაჯთა ბრიგადა.

დედოფლისწყაროელ სპორტსმენებს წვრთნის დავით გონაშვილი.

მინი ფეხბურთი

ქალაქ დედოფლისწყაროს ცენტრალურ სტადიონზე, გაიმართა მუნიციპალიტეტის პირველობა მინი-ფეხბურთში, რომელშიც მონაწილეობა მიიღო მუნიციპალიტეტის შვიდმა გუნდმა.

შეჯიბრში პირველ ადგილზე გავიდა სოფელ ხორნაბუჯის გუნდი, მეორე ადგილი წილად ხვდა სოფელ სამრეკლოს გუნდს, ხოლო მესამე ადგილი სოფელ არხილოსკალოს გუნდს.

შეჯიბრის ბოლოს საუკეთესო ფეხბურთელის ტიტული მიენიჭა და გადაეცა დაპლომი სანდრო ბეგიაშვილს (ხორნაბუჯი), საუკეთესო მეკარედ დასახელდა სოფელ სამრეკლოს ფეხბურთელი გოდერძი სიმონიძე, საუკეთესო გოლის ავტორად-გურამ გოგილაშვილი (სოფ. სამრეკლო), ხოლო საუკეთესო გოლეადორად-ზურაბ პოპიაშვილი (ხორნაბუჯი).

შეჯიბრს მსაჯობდა დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის გამგებლის მოადგილე აკაკი ნატროშვილი.

ლონისძიების ორგანიზატორი იყო დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის კულტურისა და სპორტის მთავარი სპეციალისტი მამუკა ალადაშვილი, მწვრთნელები - კაკო მაჩაბლიშვილი და ზურაბ ჩალაბაშვილი.

პიპოკრატის ფიცის ერთგული

80-17 80-18 საუკუნის ფრანგი მწერალი, დრამატურგი, ფილოსოფოსი და განმანათლებელი ვოლტერი (მისი სრული სახელი ფრანსუა მარი არჟი) წერდა, - „მედიცინის მთელი ხელოვნება ისაა, რომ ბაართო პაციენტი, სანამ გუნება თავად ჟურნალს მას“. არ ვიცი რამდენად ართოზს პატარა პაციენტებს ჩამი წერილის აღმასატი და იყენებს თუ არა მედიცინის ამ ხელოვნებას, მაგრამ ის კი ცხადია, რომ ის თავაშ-თავაშით აკონტროლებს ჩვენს პატარებს, თავაშით სინჯავს ფონაფოსკოპით და ასე მიღის საბოლოო შედეგად, ამით ჯანმრთელობის ბარანტიანად.

უკვე სამი წელია, რაც რაიონის ბაღებს, კერძოდ დედოფლისწყაროს №2 ბაგა-ბაღს საკუთარი ექიმი ემსახურება. ამ დიდ მისიას ბაღში პატარა აღსაზრდელებისთვის უკვე მანანა ექიმად ნოდებულის ექიმი- პედიატრი მანანა ბეგლარიშვილი ასრულებს. ქალბატონი მანანა ისე როგორც ექიმი, ისე, როგორც რაიონის მკვიდრი, ჩვენი მკითხველისთვის უცხო არ გახლავთ, მაგრამ ის ღვაწლი და პასუხისმგებლობა, რასაც ის ბაღში ბავშვებისთვის ეწევა, დამეთანხმებით, ფასდაუდებელია. განა რად ღირს მშობლისთვის ის იმედი, რომ ბაღში მის შვილს გარდა აღმზრდელების ყურადღებისა, ექიმის თვალის და ზედამხედველობა არ აკლია. მიღიხარ, მიგვაყვას შვილი და მთელი დღე იმედიანად ხარ, რომ შენს პატარას რამეც რომ ნამოსტყვიდეს, მას ექიმი გასინჯავს და დანიშნულება მიღებულს დაგახვედრებს, გხვდება ჩანაწერი ექიმისგან, თუ როგორ უნდა მოიქცე და რა მედიკამენტები უნდა მისცე შენს პანას იმისთვის, რომ მან მეორე დღეს ხალიასთანად გაიღვიძოს და ბაღში ჩვეული წესით თამაშად შეებრავს. თუ რას ნიშნავს ექიმი ბაღში და რამდენად კომფორტულია მისი მუშაობა მშობლებისთვის თუ აღსაზრდელებისთვის, ამაზე თავად პედაგოგები და მშობლები ქვემოთ ისაუბრებენ. უნდა წინასწარ აღვნიშნო, რომ გამოკითხული მშობლებიდან ყველა მათგანი ექიმის მუშაობას მეორე საბავშვო ბაღში დადებითად აფასებს და თვლის, რომ მას შემდეგ, რაც ბაღში მანანა ბეგლარიშვილი შევიდა, მათ შვილებში ბევრად უფრო დაბად პროცენტულ მაჩვენებელზე ჩამოვიდა ავადობის და ვირუსის მაჩვენებელი, ვიდრე ეს მანამდე იყო.

მინი ლოსი: დაავადებულ თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტი, შემდეგ გაიარა ორწლიანი ორდინატურა რუსეთის დედაქალაქ მოსკოვში. 1981-1986 წლებში მუშაობდა საავადმყოფოში პედიატრად. 1987- 1989 წლებში ცხოვრებას აგრძელებს მოსკოვში, ხოლო როცა დაბრუნდა, 1990 წლიდან დღემდე დედოფლისწყაროს რაიონულ პოლიკლინიკაში მუშაობს, დღეს ის გამოცდილი და ცნობილი პედიატრია. რაიონულ პოლიკლინიკაში პედიატრად მუშაობის პარალელურად ქალბატონი მანანა, უკვე მესამე წელია, მუშაობს რაიონის № 2 ბაგა- ბაღში ბავშვთა ექიმად, საიდანაც კოორდინირებას უწევს რაიონის და სოფლების ყველა საბავშვო ბაგა-ბაღის აღსაზრდელთა ჯანმრთელობას.

- **ქალბატონო მანანა, მესამე წელია მუშაობთ ბაღშიც, რამ გამოიწვია თქვენში ამ გადამწყვეტილების მიღება და რამდენად მოგონოთ ამ ახალ ამბულაში თქვენი პარალელური მუშაობა? ხომ არ არის ეს თქვენთვის**

დამლული?

- არა, პირიქით, ბევრად უფრო გახალისდა და საინტერესო გახდა ჩემი მოღვაწეობა, რთული და დატვირთული გრაფიკი მაქვს, მაგრამ ბევრად საინტერესო და დადებითად დამუხტული გახდა ჩემი ცხოვრება. საერთოდ ბავშვები ძალიან მიყვარს, როგორც არ უნდა ტიროდეს პატარა, მე რომ ავიყვან ხელში, მშვიდდება, ყოველი დღე მათთან შეხვედრით მეწყება, ბავშვები უკვე ისე მომეჩვივნენ, რომ მათ თვალეში ჩემდამი სიყვარულს ვხედავ, განა ამ ემოციის ჩემში გადმოსვლამ შეიძლება დამალლოს?! პირიქით, ბედნიერი ვარ, რომ მათთან ვატარებ ცხოვრების ნახევარს!

- **როგორია თქვენი სამუშაო დღე, ამ ბაღში ყველაზე მეტი აღსაზრდელი დადის, ფაქტიურად, დამსახურებულ შეიძლება ჩაითვალოს ის, რომ რაიონში ბოლო წლებში ბავშვებში მასობრივი ვირუსული ეპიდემია არ დაფიქსირებულა! როგორ ახერხებთ ყველა პატარის მუდმივ შემონახვას?**

- პირველ რიგში, მშობლებთან ერთი სათხოვარი მექნება, როცა აღმზრდელი ეუბნებათ მათ, რომ ბავშვს აქვს ვირუსის ნიშნები და მეორე დღეს არ მოიყვანონ, ამას შეურაცყოფად ნუ მიიღებენ, ეს ჩემი ბრძანებით ხდება ხოლმე და უნდა იცოდნენ, რომ ეს გადამწყვეტილება არა მათ საზიანოდ, არამედ ყველა ბავშვის სასიკეთოდ ხდება. სწორედ ამ პრინციპით ვმუშაობ, თუ რომელიმე ბავშვს ვირუსის ნიშნებს შევაცნობ, ვცდილობ, იგი დანარჩენი ბავშვების გარემოს რამდენიმე დრით მოვაცილო, ეს სრული სამედიცინო მიდგომაა და ყველამ კარგად უნდა გაიმიჯოს.

რაც შეეხება ჩემს სამუშაო განრიგს, ყოველ დღით ბავშვების ჯანმრთელობას ვამოწმებ, თუ ვინმეს მდგომარეობა არ მომწონს, დანიშნულებას და რჩევას ვუტოვებ მშობლებს ნერვიოზობით, ყოველ სამ თვეში რაიონის ბავშვების ჯანმრთელობას ვამოწმებ, ჩვენს ბაღში მალე ცხრილებს გამოვკარავ, სადაც ზრდა-განვითარების მაჩვენებლები იქნება ასახული, გარდა ამისა, დღითი ვეცნობი მენიუს, ვამოწმებ სამზარეულოს სისუფთავს, ყურადღებას ვაქცევ, რომ ნორმატივები იყოს დაცული, საუზმის გაცემას ექთან ადევნებს თვალყურს, სადღის მე-თვალყურს ვადევნებ აგრეთვე თანამშრომლების ჯანმრთელობასაც, ვინაიდან ოჯახის ექიმის სერთიფიკატაც მაქვს. მშობლებს ვაფრთხილებ გემიური პროფილაქტიკური აცრების შესახებ.

- **ბავშვებში ხშირია გაუთვალისწინებელი შემთხვევები, ხშირად იქცევიან და რაიმეს იტყვიან. თუ ყოფილა რაიმე განსაკუთრებული შემთხვევა?**

- რა თქმა უნდა, ყოფილა შემთხვევა, როცა მუცელი ასტივინია ბავშვს, ან სიცხე მიუტია, ამ დროს ბავშვს მოვუსმენ, დანიშნულებას ვაძლევ და მშობლებს ვატყობინებ. ნაქცეულან კიდევ, ზაფხულის პერიოდში უფრო ხშირად დაზიანებული მუხლების დამუშავება მიხდება, ვინაიდან ბავშვები ეზოში თამაშობენ, მე დღის განმავლობაში ყველა ჯგუფში შევიდვარ, ზოგჯერ, თუ ბავშვს ახველებს, აუცილებლად მოვუსმენ ფილტვებზე, ან, თუ აღმზრდელს არ მოსწონს რომელიმე ბავშვი, მეუბნება და გავსინჯავ.

- **მშობლები აცხადებენ და თქვენც იცით, ჩემს პრაქტიკაშიც მომხდარა ასე, რომ დღით ბავშვი არ მომწონებია,**

თუმცა ექიმის იმედად მაინც ნამომიყვანია და მითხოვია მასწავლებლისთვის, იქნებ მანანა ექიმმა ჩახედოს ყელში, ან მოუსმინოს ფილტვებზე. ამით თქვენ რამხელა შედეგს აძლევთ მშობლებს, ის თქვენს იმედად მიდის სახლში ან სამსახურში.

- კი, ასეა, როცა მოვიდვარ, პედაგოგებისგან მხვდება მშობლების მოთხოვნები, რომ მათ შვილს

რალაც ანუხებს და სურს გავსინჯო. ეს ჩვეულებრივი პროცესია, აქ მოსარიდებელი არაფერია, პირიქით, ეს ჩემი მოვალეობაა, მე ბავშვს უყურადღებოდ არ დავტოვებ, ზოგს ყელში ჩახედვა სჭირდება, ხშირია შემთხვევა, როცა მშობელი ტოვებს ამბავს, რომ მის შვილს პირში არასასიამოვნო სუნი აქვს, მას აუცილებლად ვუშვებ ანალიზებზეც, არის შემთხვევები, როცა მშობელი ბავშვის ხერხემლის გასინჯვას ითხოვს, რადგან მის სისწორეში ეპარებათ ექვი. ყოფილა ისეთი განსაკუთრებული შემთხვევა, როცა ბავშვისთვის სიცხე მიუტია, მისი ორივე მშობელი, დედაც და მამაც სამსახურიდან მივლინებაში ყოფილან და რაიონიდან გასულები იყვნენ, თუმცა, მათ მოსვლამდე სიცხეანი ბავშვისთვის მიგვიხედა და მედიკამენტებით, როგორცა გამოგვიყვანია მდგომარეობიდან... გამორჩეულ შემთხვევებში ასეც ხდება და ამაში არაფერია გასაკვირი, ეს ჩემი ჩვეულებრივი სამუშაო პროცესია, ჩვენ ერთმანეთს უნდა დაუდგეთ გვერდით. მშობელი დროს არ კარგავს, ის მიდის სამსახურში, მისი შვილის მოვლა-პატრონობაზე კი ჩვენ ვზრუნავთ.

- **ზამთარი მოგვადგა კარს, როდესაც ვირუსების ბუმი იწყება ხოლმე დედაქალაქში, ხომ არ არის რაიმე საფრთხე ამ მხრივ ჩვენთან?**

- ამჯერად სამდღიანი ვირუსებია მაღალი ტემპერატურებით, თუმცა შემოფოთების საფუძველი არ გაქვთ, ჩვენს ბაღში ვერ-ჯერობით ეს არ დაფიქსირებულა.

- **მას შემდეგ, რაც ბაღებში ექიმი გამოჩნდა, სრულიად უკონტროლოდ დარჩენილი სანიტარული ნორმების ფარგლებიც ბევრად უფრო მონესრივდა, ცხადია, მშობელიც ცდილობს, რომ მისი მოსთხოვის თავის თავს ბავშვის სისუფთავის მხრივ.**

- კი, ჩემს მოვალეობაში შედის, რომ შევამოწმო ბავშვის სისუფთავე, სუფთა ჩაცმულობა, სუფთა საცვლები მიგნით, თითების მონესრივება და ყურების სისუფთავე, თანაშემწეს კი ხშირად ვახსენებ, რომ ბავშვებს საწინააღმდეგო დაბანონ ხელები. ეს ყველაფერი უკვე იმდენადაა მონესრივებული, რომ ამაზე საუბარი ხშირად აღარც მინევს, რადგან არც ბავშვები და არცერთი მხარე არ მადლევენ შენიშვნის საფუძველს.

ბაგა-ბაღებში ექიმის როლის მნიშვნელობაზე საუბრობენ აღსაზრდელების მშობლები და პედაგოგები. **მაინა ბაზნაშვილი, მარინა ჯორჯიშვილი, №2 ბაგა-ბაღის პედაგოგები:** „ჩვენთვის, პედაგოგებისთვის, მანანას მოსვლა დიდი ტვირთის მოხსნის ტოლფასია, ბავშვები ხშირად ავად გვიხდებოდნენ და ჩვენი სანერვიულო ხდებოდა, თუ რა გვეშველა მათთვის, ახლა ეს პასუხისმგებლობა მოხსნილი გვაქვს და ამ საკითხზე პასუხისმგებლობა პროფესიონალ ადამიანს აქვს გადაბარებული. მის საჭიროებას მშობლები უფრო უკეთ გრძობენ, ყველას არ აქვს საშუალება, დროულად წაიყვანოს შვილი ექიმთან, ხან დროს ვერ ნახულობენ შესაფერისს, ავადმყოფობა კი არ იცდის და ორგანიზ-

მის იმუნიტეტის დასასუსტებლად მუშაობს. მანანა ექიმი დროული და სწორი დიაგნოზის, სწორი დანიშნულების და მალე გამოჯანმრთელების გარანტია, ის ყველას გვჭირდება დიდებსაც და პატარებსაც, მაღლობა მას, რომ ჩვენს გვერდითაა.“

ქეთევან ლომჯანიძე, მზარეული, პედაგოგის დამხმარე, - „მე უექიმობის დროსაც მოვესწარი და ბაღში ექიმის ფასიც შევიგრძენი, ახლა უფრო მეტად ვგრძნობ, თუ რამდენად ვწვალდობთ და მშობლებსაც ვანვალებდით. როცა ბავშვს პირველადი დახმარება სჭირდება, მშობელს ვიბარებდით, რათა მას თავად წაეყვანა ექიმთან, ხშირად მშობლებს არ ეცალათ ან ადგილზე არ იყვნენ და ვერ მოდიოდნენ დროულად. ბავშვზე პასუხისმგებლობა კი ჩვენზე იყო და გვეჭინოდა, არაფერი დამართოდა. ბევრი შემთხვევა ყოფილა, როდესაც პატარა აღსაზრდელი პირადად ხელებზე გადამინვენია და საავადმყოფოში მანქანით გავიქცევი, ხშირად ტრანსპორტის საშუალებაც არ გვექონია და ერთმანეთს ვანყიდებდით. ეს ყველაფერი ჩვენს დიდ ენერჯის და ნერვიულობას თხოვლობდა, რაც მთლიანად გვიშლიდა დაგვიშლიდა დღის რეჟიმს. ახლა ეს საკითხები მთლიანად ექიმს და ექთანს აქვთ გადაბარებული, ჩვენ კი მშვიდ გარემოში გვიწევს გავაგრძელოთ დაკისრებული მოვალეობის შესრულება. დაიმედებულნი ვართ, რომ ბავშვების ჯანმრთელებას ექიმი იცავს, ვინ სუსტია და ვიტამინი სჭირდება, ვის ყელის ნაშალი, ამას ყველაფერს მანანა განსაზღვრავს და დედას რჩევებს მანანა აძლევს. მისი მოსვლის შემდეგ, რომ ვაკვირდებით, პატარები ბევრად გამოკაუდნენ და გამოჯანმრთელდნენ, რაც ძალიან მახარებს.“

თათია ბანაშვილი, მშობელი, - „რა თქმა უნდა, როდესაც ბაღში ექიმიც გვეგულება მშობლებს, ბევრად იმედიანად ვართ, რადგან თუ პატარას ჯანმრთელობის რაიმე პრობლემა შეექმნა, უპირველესი ვინც ამას შეამჩნევს, ექიმი გახლავთ. მე იმედიანად ვარ, რომ ექიმის დამსახურებით ბაღში სანიტარული ნორმებიც გაკონტროლებული იქნება.“

ელზა ხარაშვილი, მშობელი - „ჩემი შვილი მეორე ბაგა-ბაღის აღსაზრდელია, სადაც ვიცი, რომ მანანა ექიმი მიდის და ბავშვების ჯანმრთელობას აკონტროლებს, მიმანია, რომ მას შემდეგ, რაც მანანა ბეგლარიშვილი ბაღში შევიდა, ზოგადი მდგომარეობა სამედიცინო კუთხით ბევრად გამოსწორდა, რაც ძალიან მომწონს და მაიმედებს. ასევე გაუმჯობესებულია ბაღის სანიტარული და ჰიგიენური ნორმები, რადგან დიდმაც და პატარამაც იცნა, რომ ექიმის თვალს არაფერი გამოეპარება. პირადად მე, მივესალმები ბაგა-ბაღებში მანანა ექიმის გამოჩენას.“

წარმატებებს და ნინსვლას ვუსურვებთ ექიმ მანანა ბეგლარიშვილს პატარებთან მუშაობის, თუ სხვა პროფესიული საქმიანობის კუთხით. ვიტყვი მხოლოდ იმას, რომ მისი ღვაწლი ნამდვილად დასაფასებელია.

წმინდა გიორგის პორბალები წამების დღე

ვულოცავთ ყველას ამ დღე-სასწაულს და კიდევ ერთხელ შევთხოვთ დიდმონაშენს, არ მიგვატოვოს და ისე, როგორც დიდგორის ბრძოლის დროს, კვლავაც შემუსროს ჩვენი სამშობლოს მტერი. გვესურს, შემოგთავაზოთ წმინდა გიორგის სასწაულების ამსახველი ორი ქართული ამბავი.

არქიმანდრიტი რაფაელი (კარელინი) იგონებს: "60-იან წლებში სოფელ ილორში წმინდა დიდმონაშენი გიორგის სახელობის ტაძრის წინამძღვარი გახლდით. აქ შევიცანი, უფრო სწორად, შევიგრძენი წმინდა გიორგი, როგორც ჩემი ზეციური მფარველი.

ტაძარში შემორჩა სამი ხატი წმინდა დიდმონაშენისა და ძლევაშემოსილის გიორგისა. ორი მათგანის წარწერა მოწმობს, რომ ისინი ლევანს ილორისთვის აფხაზეთის სამთავროში ლაშქრობის შემდეგ შეუწირავს. წმინდა გიორგის მესამე ხატი დაზიანებულია; ამ ხატებს უკავშირდება სასწაული, რომელსაც დღესაც იგონებენ ილორის მკვიდრნი.

ერთხელ ილორის ტაძრის საყარაულოში ბუხართან ვისხედით და შეშის ტკაცუნს ვუსმენდით. სიჩუმე დარაჯმა, ჯულამ, დაარღვია: "მე მახსოვს სასწაული, რომელიც წმინდა გიორგიმ აღასრულა. მთელი სოფელი იყო მოწმე ამ საკვირველი მოვლენისა. რევოლუციის შემდეგ რამდენჯერმე სცადეს ილორის გაძარცვა. გადავწყვიტეთ, მორიგეობით გვედარაჯა ტაძრისთვის. ყოველდღე რამდენიმე შვიარადებული ადამიანი რჩებოდა ტაძრის ეზოში. შებინდებისთანავე ეკლესიის რკინის კარები ურდულდებოდა იკეტებოდა და ზედ საგანგებოდ ილორის ტაძრისთვის დამზადებული უზარმაზარი კლიტები ედებოდა - მასზე სხვა გასაღების მორგება თითქმის შეუძლებელი იყო.

ერთხელ რამდენიმე უცნობი მოვიდა, ორი ციკანი მოიყვანეს - ხვალ გვინდა მსხვერპლად შეგწიროთ, ამაღამ კი ტაძრის ეზოში დავრჩებითო. სტუმრებად მივიღეთ, ბუხართანაც გავათბეთ, დასაძინებელი ადგილიც მივუჩინეთ. ავაზაკები გამოდგნენ. ტაძარი რომ დაიკეტა, მოიმარჯვეს იარაღი, დარაჯებს დანოლა უბრძანეს და ტაძრიდან წმინდა გიორგის ორი

ხატი გაიტანეს, მერე ყარაულები ტაძარში ჩაკეტეს და გაიქცნენ.

ამ დროს ერთი ილორელი შეუმჩნევლად სამრეკლოში დამალულიყო და ყარაულების წასვლისთანავე ზარების რეკვა ატეხა. მოცვივდა ხალხი, შეიტყვეს მომხდარი, დაიწყეს თათბირი, როგორ გაჰყოლოდნენ ქურდების კვალს. თქვეს: შარაგ - ზით არ ნავლენ, ბილიკს გაჰყვირიან, ალბათ, უფრო ტყეში დაიმალება. შუალაშემდეგ, რომ მერე სიბნელეში დაუსხლტნენ მღვევარს. რამდენიმე ჯგუფად დავიყოთ და ყველა მხარეს მათ ძებნას შევუდგეთო. გვწამდა, რომ წმინდა გიორგი შეგვეჩვენა. ტყეში შევედი. ნახევარი ვერსის მერე ჩვენკენ მომავალი რამდენიმე ადამიანი შევნიშნეთ - გუშინდელი სტუმრები აღმოჩნდნენ. როცა მოგვიახლოვდნენ, ვუბრძანეთ, ფეხი არ მოეცვალოთ. ტევრს შეეფარნენ. მალე მიწაზე დადებული წმინდა გიორგის ხატი დავინახეთ, მაგრამ მეორე არ ჩანდა. სროლა ავტეხეთ. ამ ტყეს ავაზაკებზე უკეთ ვიცნობდით და ვეღარ გავგექცეოდნენ. ნამდვილი ბრძოლა ატყდა. რამდენიმე ბანდიტი მოვკალით, ერთი შევიპყარით.

შორიახლოს წმინდა გიორგის მეორე, ვერცხლის ხატი ესვენა. ხატზე ვერცხლის ფირ-

ფიტის ნაწილი აეცალათ, დარჩენილ ნაწილს კი დარტყმის კვალი ეტყობოდა. დაჭრილმა გვითხრა, რომ ბანდიტებს სიბნელეში გზა აერიათ და მთებში წასვლის ნაცვლად ილორისკენ დაბრუნდნენ. ვკითხეთ, ხატს ასე რატომ მოექცნენ. "იმითომ, რომ წმინდა გიორგიმ გზა აგვირია. როცა გავბრბოდით, ვეხვენებოდით - წმინდა გიორგი,

ტაძრის გზაზე ხალხი მუხლებზე იდგა და მადლობას შესწირავდა ძლევაშემოსილ გიორგის, რომელმაც თავისი ხატები ილორის ტაძარს დაუბრუნა."

"ეს ამბავი კი დაახლოებით წმინდა თამარის მეფობისას მოხდა. თბილისის ქვემოთ, სომხეთში, აჭარლიდან სამუშაოდ

ერთი კალატოზი ჩამოსულა. სახელად ბასილი რქმეფია. ოსტატიც კარგი ყოფილა და ამიტომ ტაძრის აშენება დაუვალეხათ. ამ დროს ილორის გამოცხადებას წმინდა მთავარმონაშენი გიორგი დაუთხრა: ნუ ხარ აქ, ნადი შინ და მართომ ამიშენე ტაძარი. თუ ვინმეს დაიხმარ, მთელ სახლელს აგოხრებო. განციფრებულ ბოლოკ-ბასილს (ასე უწოდებდნენ მას ახლობლები) მიუმართავს: შოი, წმიდაო მთავარმონაშენე, რა ვქნა მე უბადრუკმა. მართოკაცი ტაძარს როგორ ავაშენებო! წმინდა გიორგი

ვანიხსებულა: ისმინე ჩემი, ნადი კლარჯეთის უდაბნოში. იქ სნეული მოხუცი მონაზონია, სახელად სტეფანე და ჩემი სახელით კურნება აღუთქვი. სთხოვე ჯორი და რკინა, გამოკვეთე რკინით ქვის სათლელი იარაღი და დაიწყე ეკლესიის შენება. ქვას შენი უღელი ხარით მოიტან, ქვიშას - სტეფანეს ჯორითო. მობრუნდა ბასილი შინ, უამბო ყველაფე-

რი ახლობლებს. მალე ბოლოკ-ბასილმა ოპიზის მონასტერში მამა სტეფანე მოინახულა და გადასცა წმინდა გიორგის დანაბარები. ბერმა ჯორი და რკინა მისცა და, მთავარმონაშენის სიტყვისამებრ, მყის განიკურნა. მოინია შინ ბასილი და შეუდგა მუშაობას. საძირკვლის გათხრა დაიწყო წმინდანის მითითებულ ადგილას.

აქ მინა ნესტიანი და რბილი იყო, ამიტომ ბასილმა ტაძრის სიმაღლის საძირკველი გათხარა და დაიწყო ამოშენება. სატაძრე ქვასაც წმინდა გიორგის მინიშნებით ტეხდა. წმინდანს გაუფრთხილება ბასილი: თუ საჭირო ქვას მოტეხ, იმ ადგილზე ერთი ჩიტი დაჯდება ხოლმე, თუ არაა - ამაოდ გინვალიაო. მართლაც, ის ჩიტი თან დასდევდა ბასილს და ეკლესიის აშენების შემდეგაც მრავალი წელი არ მოსცილებია ტაძარს.

წმინდა გიორგი ცხადად შეენოდა ბასილს. უზარმაზარ ლოდებს, რომელთაც მთელი სოფელი ძვრას ვერ უზამდა, ბასილი თავისუფლად იღებდა. ხალხი წმინდანს ვერ ხედავდა. წმინდა გიორგი არც დულაბის ჩასხმას აკარებდა ვინმეს. ვისაც ბასილის შეწვევის სურვილი გაუჩნდებოდა, ზოგს ძილში ეცხადებოდა, ზოგს ცხადად და მკაცრად აფრთხილებდა. ერთხელ ბასილმა ქვის დანაშაბაში შვილი, იოანე, დაიხმარა, მაგრამ ქვა მოწყდა და ბასილს დაეცა. ოსტატი დიდხანს იყო გონდაკარგული. ამის შემდეგ მისთვის ხელის შეშელება ვეღარავინ გაბედა.

იმ დროს იმ მხარეში შიმშილობა მძვინვარებდა, პური ძვირად ფასობდა. წმინდა გიორგი მოუტანდა ხოლმე თავის მონასთან ყურძენს, ხან ყოლოს და მოუძღურებულ ბასილს ამ სასწაულით გაამხნევებდა. "ბაჩილო!" - დაუძახებდა ბავშვივით ენამოჩნევი, რადგან ბასილიც მცირედ ენაბრგვლი იყო და რამეს აჩუქებდა. ერთხელ, როცა ხორცი შემოაკლდა, ირემიც კი მიუყვანა.

წმინდა გიორგის შეწვევით ასე აშენდა ტაძარი ერთი კაცის ხელით. ამით განსრულდა წმინდა გიორგის ალბათ ერთ-ერთი ყველაზე დიდი და უცნაური სასწაული, რომელსაც ანალოგი არ მოეპოვება ეკლესიის ისტორიაში".

მონატრება

მიხეიკო ზიკაშვილი

ყოფნის დროს იყავ. შენს დაბადების დღეზე ყოველ წელიწადს მოვდივართ საფლავზე, ვანთებთ უამრავ სანთელს და ყვავილებით გირთავთ სამუდამო სასუფეველს, მაგრამ იმ გაყინული ქვიდან შენი ულამაზესი სახე იმდენ სითბოს აფრქვევს, ვერ ვიჯერებთ, რომ საფლავის ქვიდან გვიღიმი ასე. ამიტომაც სუფრასთან ყოველთვის ჩვენს გვერდით ხარ, შენს სადღეგრძელოს ცოცხლად ვსვამთ, შენი ხუმრობებით ვხუმრობთ და ძალიან მცირე, მაგრამ ლამაზად განვლილ წლებს შენივე მხიარულებით ვიხსენებთ.

ეჰ, ეს ყველაფერი შენი შვილის და ძმის გასამხნეველად, თორემ ვინ დაიჯერებს, რომ დედისთვის და მამისთვის შვილის ასეთი გარდაცვალება ასე ადვილად გადასატანია, ეს ხომ ბურუსით მოცული შავი ლაქაა ჩვენს ცხოვრებაში. და ბოლოს, მაინც, ნათელში იყოს შენი სუფთა სული, მსუბუქი იყოს შენი გულზე დაყრილი მინა და იმ ქვეყნიდან ილოცე შენი შვილისთვის და შენგან გულგახეთქილი ოჯახისთვის.

მონატრებით, შენი გმობლები, ძმა და ნათესავები.

რას გვეტყვი, მამაო?

როგორ დავძლიოთ განკითხვის ცოდვა?

თუ ვინმეს განკითხავთ, ასეთი წესი დაიდგინეთ: ამ დღეს სულ მცირე, სამი მეტანია მინც შეასრულეთ მისთვის, ვინც განკითხეთ, შემდეგი ლოცვით: «შეინყალე უფალო მონა ღვთისა (სახელი) და მისი წმინდა ლოცვით შემინყალე მეც ცოდვილი».

გნამდეთ, თუ ასე იქმთ, ღმერთი დაგეხმარებათ, რათა სრულიად განეშოროთ ამ ცოდვიან ჩვევას.

გთხოვთ მირჩიოთ რა მოვიმოქმედო. წარსულში ჩადენილი ცოდვა, მიუხედავად იმისა, რომ მოვინანიე, მოსვენებას არ მაძლევს.

წარსულში ჩადენილ ცოდვებზე ნუხილი სულაც არ არის ცუდი-ეს შეიძლება კიდევ პრევენციას, რომ ამ ცოდვის რეციდივი არ მოხდეს.

იყიდება!

ორსართულიანი ბინა ორსართულიან მაღაზიასთან ერთად ქ. დედოფლისწყაროში, ბარათაშვილის ქ. №14-ში; ბინა უზრუნველყოფილია ბუნებრივი აირით და წყლით. ფასი შეთანხმებით. დარეკეთ: 557 333185;

სოფო, ნინო, თამარი და მაიკო სანიკიძეები თანაგრძნობას უცხადებენ ნიკა და მაკა ჭუჭულაშვილებს

თამაზ ჭუჭულაშვილის გარდაცვალების გამო.

მეუღლე გულო, შვილები: ლელა, ლევან ბექაურები; და მარო; სიძე შალვა იაკობიშვილი, რძალი მაკა ბატიაშვილი; შვილიშვილები: მაგდა, მარიამი, გულო, ვაკო, ნუგზარი, მერიკო, მეგი, დათუნა იონწყებანი

გარდაცვალებას. პანაშვიდი 25 ნოემბერს 16 საათზე, დაკრძალვა 26 ნოემბერს 13 საათზე.

ჰენა ჯახაშვილი, სიომ „სამხე“ და ჯახაშვილი „იბერი“ ხელოვნების სკოლაში

ფეიქრობ, თითქმის ყველა ქართველს ყური მაინც მოუკრავს, რომ ჩვენ გენიალური ფოლკლორული მუსიკა გვაქვს, მაგრამ ალბათ ძალიან ცოტა ქართველმა იცის, რომ ჩვენ მაღალღირებულებული და გენიალური მუსიკაც გავაჩნია. ჩვენს აკადემიურ მუსიკას შეუძლია თამამად გაუსწოროს თვალი ევროპული ქვეყნების მუსიკას და ფალიაშვილისა არ იყოს, მეც ვიტყვოდი: "ჩვენ ხომ ასე ცოტანი ვართ".

16 ნოემბერს დედოფლისწყაროს ენვია საქართველოში კარგად ცნობილი კომპოზიტორი ბატონი ვაჟა აზარაშვილი. მისი სიმღერები კი გვიმღერია, მაგრამ რა ცოტა ადამიანი იცნობს ბატონ ვაჟას, როგორც აკადემიური მუსიკის კომპოზიტორს. მე კი ვიტყვი, რომ ბატონი ვაჟა აკადემიური მუსიკა საოცრად ღრმა და მიმზიდველია.

კონცერტი თავად კომპოზიტორს მიჰყავდა და მთელი პროგრამაც მის ნაწარმოებებზე იყო აგებული. ვაჟა აზარაშვილის კლასიკურ ნაწარმოებებს ასრულებდა ტრიო "სემპრე": ვიოლინო-ლელა მჭედლიძე, ჩელო-ჰაიკ ბაბაიანი და ფორტეპიანო-თათა ლიჩელი.

ძნელია საგაზეთო ნომერში ისაუ-

ბრო თითოეულ მუსიკალურ ნაწარმოებზე და მის შემსრულებლებზე, ამიტომ ძალიან ზოგადად შევეხები ჩვენს მუსიკოსებს.

ტრიო „სემპრე“ სამივე მუსიკოსი საოცრად ნიჭიერი და მაღალპროფესიონალია. უპირველესად, მომხიბლა თათა ლიჩელის ღრმა და რბილი ტემპი. მე ხომ შესანიშნავად ვიცოდი, რა „ხარისხის“ კლავიატურასთან მოუწია „შეჭიდება“.

ჰაიკ ბაბაიანის კეთილშობილური ინტელექტუალიზმით დაელექტრობუ-

ლი იყო ბატონ ვაჟას ყველა ნაწარმოები.

ამდღეა ლელა მჭედლიძის თავშეკავებულმა ცეცხლოვანებამ, ხან ლირიზმმა და ხან სახუმარო სკერცოზულობამ.

ტრიო „სემპრემ“ დაატყვევა, დიახ, არ ვაჭარბებ დაატყვევა მსმენელი. დარბაზში იყო გარინდებაც, ჩაფიქრებაც, აღფრთოვანებაც, სიხარული და ზეიმი მაღალი ხელოვნებისა.

უკრავდნენ მუსიკოსები და გამოხატავდნენ ხან ალტკინებას, ხან ღრმა

სევდას და მოგონებას, ხან სიხარულსა და თავანყვეტილობას. უკრავდნენ გადათოშილი თითებით, გაყინული სხეულებით, მაგრამ ვიღაც ახსოვდა დარბაზში გამეფებული სიცივე.

სამი დღის შემდეგ, 19 ნოემბერს ჩვენს გაყინულ დარბაზს კვარტეტი „იბერი“ ესტუმრა შემდეგი შემადგენლობით-გიორგი ხაინდრავა, თამარ ბულია, ირაკლი ჯაფარიძე და გიორგი ჯორჯაძე. შესრულდა ევროპული და ქართული აკადემიური მუსიკის შედეგები.

ქართულმა საკვარტეტო მუსიკამ თამამად გაუსწორა თვალი ევროპულ შედეგებს. შესრულდა მოცარტის, შტრაუსის და სულხან ცინცაძის („მინიატურები“) ნაწარმოებები.

მსმენელმა კვარტეტი „იბერის“ შემსრულებლობა აღფრთოვანებით მიიღო.

მადლობა ბატონ ვაჟას ასეთი მუსიკისთვის.

მადლობა ტრიო „სემპრეს“ ასეთი შემსრულებლობისთვის

მადლობა კვარტეტ „იბერი“-ს. მადლობა კულტურის სამინისტროს, რომლის ინიციატივით და დაფინანსებით მოეწყო ეს კონცერტი.

და ბოლოს.

პროვინცია უდაბნოა

უდაბნოს ყოველთვის სწყურია

უბრალოდ უდაბნომ არ იცის, რომ

თურმე მას სწყურია.

მარიამ კიკილაშვილი.

დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის ხელოვნების სკოლის დირექტორი.

ულოცავენ! მარინა და ბარილ ღარიბაშვილებს! მაია და თამაზ თამაზაშვილებს!

გილოცავთ თქვენი შვილის-ირაკლის პრემიერ მინისტრად დანიშვნას, ვუსურვებთ მას ჯანმრთელობას და ხანგრძლივ სიცოცხლეს. იმედი გვაქვს, ის მნიშვნელოვან წვლილს შეიტანს საქართველოს აღმშენებლობის საქმეში.

პატივისცემით, ლედი ჯანიაშვილის ოჯახი

მარინა და ბარილ ღარიბაშვილებს!

გილოცავთ შვილის, ირაკლი ღარიბაშვილის შსს მინისტრობიდან პრემიერ მინისტრის თანამდებობაზე დანიშვნას. ჩვენ, თქვენს გვერდშიდგომებს, ყოველთვის გვეჯეროდა და ახლაც გვეჯერა, რომ ირაკლი, სადაც არ უნდა იყოს, თავისი სიკეთით, ადამიანობით და ხალხის წინაშე ვალდებულებების გრძნობით მუდამ იქნება ღირსეული ღირსეულთა შორის. საქართველოს თითოეული მოქალაქე სიამაყით შესცქერის თქვენს შვილს, ეთაყვანება მის თითოეულ მანერას, ქცევას. ჩვენც ერთიორად გვეამაყება ირაკლი, რამეთუ, ის ჩვენიანია. ამ გადასახედიდან წარმოგვიდგენია, რაოდენ სასიხარულოა, მშობლისთვის, რომ ასეთი შვილი გამოუზარდა სამშობლოს. ეუერთდებით იმ დიდ სიხარულს, რასაც ამჯერად განიცდით, ირაკლის კი, ვუსურვებთ წარმატებით ემართოს ქვეყნის საქეთმპყრობელის პოსტი! ღმერთი ჰფარავდეს მას და მის ლამაზ ოჯახს!

პატივისცემით სოფელ ხორნაუჯის ტარიტორიული ორბანოს თანამშრომლები.

ნირო პოპიაშვილს!

გილოცავთ 50 წლის იუბილეს, გისურვებთ ხანგრძლივ სიცოცხლეს, ჯანმრთელობას, მხნეობას. იყავ ბედნიერი შენს ლამაზ ოჯახთან ერთად. გფარავდეს წმინდა გიორგის მაღლი, შენ ხომ 23 ნოემბერს-ამ ბრწყინვალე დღეს ხარ დაბადებული.

დედოფლისწყაროს მხარეთმცოდნეობის მუზეუმის თანამშრომლები

„დედოფლისწყაროს საათი“

შეშვითხე გამგებელს

კვირა 17:30

დახეხეთ **პიხდაზი ვეხში** სტუდიაში
0322 388-105 განმეორებით 00:30

ილია მარტყოფლიშვილი ერთად

მოქაზნა „ობიექტივი“

1 დეკემბერს, ილია მარტყოფლიშვილის სტუდიის სტუმარი დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის გამგებელი ირაკლი შიოლაშვილი იქნება, რომელიც პირდაპირ ეთერში დედოფლისწყაროში მიმდინარე მოვლენებზე ისაუბრებს. დედოფლისწყაროელ მაყურებელს შეუძლია დარეკოს და გამგებელს მისთვის სასურველი კითხვა გადაცემის მსვლელობის დროს თავად დაუსვას. ასე რომ, იაქტიურეთ, სტუდიის ტელეფონია (0322) 388 105

ამინდი		დედოფლისწყარო											
ორშაბათი 25. 11	სამშაბათი 26. 11	ოთხშაბათი 27. 11	ხუთშაბათი 28. 11	პარასკევი 29. 11	შაბათი 30. 11	კვირა 01. 12	დღე	ღამე	დღე	ღამე	დღე	ღამე	
დღე	ღამე	დღე	ღამე	დღე	ღამე	დღე	ღამე	დღე	ღამე	დღე	ღამე	დღე	ღამე
5°	4°	8°	7°	10°	9°	8°	5°	6°	2°	3°	-1°	2°	0°

გამომცემელი შპს „შირაჟი“
დირექტორი ინგა შიოლაშვილი

რედაქტორი **ნაირა გორაშვილი-პოპიაშვილი**

წერილში მოყვანილ ფაქტებსა და ციფრებს პასუხს ავებს ავტორი.

სარედაქციო კოლეგია: ლალი მახრიშვილი, ილია მარტყოფლიშვილი (ყურნალისტები); ელა ხარაშვილი (სტილისტ-მწერელი); ნათელა გოსტაშვილი (ბუღალტერი); ნინო ჯანაშვილი (ოფის-მწერელი); მზინა ქანდაძე (დისტრიბუტორი); ზურაბ ბუნაშვილი (კომპიუტერული უზრუნველყოფა).

გაზეთი აიწყო და დაკაბადონდა „შირაჟის“ კომპიუტერულ ბაზაზე. ყოველკვირეული გამოცემა იბეჭდება შ. პ. ს. „სამშობლოს“ სტამბაში.

რედაქციის მისამართი: ქ. ალაქ დედოფლისწყარო, ფიროსმანის №18, ტელ. 0 356 22 55-49; 598 72-18-72 (დირექტორი) 551 25-17-44 (რედაქტორი)

რეგისტრირებულია დედოფლისწყაროს რაიონის სასამართლოს მიერ, №6014-468.